

શ્રી આત્માર્થ પ્રકાશ

આત્મા સિદ્ધા : ૩૨/૩૩
 વાગ્ય સંપત્તિ : ૨૮૫૩/૫૪ ૫૩/૫૪
 વિજિત સંપત્તિ :
 પુસ્તક : ૨૫

સાચો :

શ્રી ઐન આત્માર્થ અલો

બાર્ટેઇટ, ભાવનગર - ૩૬૪૦૦૧

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुम्यो नमः

तु = २५
 रुप्त = १९८१२ श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ शार्दूलविक्रीडितवृचम् ॥

कश्चैतन्यवतां हृदि स्थिरतं शेते हि साक्षीभवन्
 कश्चैतन्यवतां हृदि प्रचरति प्रक्षालयस्तच्छुचम् ।
 कं लब्ध्या मनुजाः स्वकर्मकरणे शक्ता भवन्ति द्रुतम्
 आत्मानन्द प्रकाशमेव न हि सन्देहोऽत्र वै विद्यते ॥

पु. २६ मु. | बीर सं. २४५३ आवण. आत्म सं. ३२ { अंक १ लो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमणिका।

१	प्रारंभ—भंगल. देव, शुद्ध, धर्म	१	अंकाहश अंगेभाँ निःपथु उरेल
	वंदन. १		श्री तीर्थेक्त्र चरित्र. १८
२	भंगल—प्रार्थना २	८	यौवन. २०
३	नृतन वर्षनु भंगलभय (विधान) ... ३	९	परिपाठी. २१
४	उटलाक उपयोगी विचारो. ... १०	१०	आपणी (हैनेती) वीरता
५	अभारी भावना १४	१५	क्यां? २४
६	पर्युषिपर्व अने तेनी आराधना. १५	११	प्रक्षीर्ण अने वर्तभान सभाचार. २६

वार्षिक भूद्य इ. १) टपाल खर्च ४ आना.

भावनगर—आनंद प्रीन्टिंग प्रेसमां शाह शुलाभयंद लल्लुभाभये अप्युं.

શ્રી કુમારપાળ પ્રતિખોધ-ભાવાંતર.

અભિલ વિદ્યાપારંગત, સકલશાસ્ક્રનિજણાત, રાનના મહાસાગર કલિકાલ સર્વેન શ્રી હેમચંદ્રસૂરીધિરજી મહારાજે ગુજરાતના પ્રભ્યાત ચૌલુક્ય રાજ કુમારપાળ મહારાજને સમયે સમયે નૈનધર્મનો આધ, વિવિધ વ્યાખ્યાનદ્વારા તે તે વિષયેની અનેક સુંદર રસિક કથાઓ સહિત આપેલ, કે જેની અસરથી કુમારપાળ નરેશ નૈનધર્મનો સ્વીકાર (શિવધર્મ છોડી દઈ) ક્રમશઃ કેવી રીતે કર્યો, અને સનાતન નૈનધર્મનો સ્વીકાર કરી મહારાજ કુમારપાળ કરેલ જિન ધર્મની અતુલ પ્રભાવના, વગડાવેલ જીવદ્યાતો (અહિંસા ધર્મનો) ઉંડા, કરેલ તીર્થ અને રથયાત્રા, કરવામાં આવેલ શાસનની વિપુલ પ્રભાવના, રાજની હિવસ તથા રાનીની ચર્ચા (રાજકીય વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કર્તૃવ્યપાત્રના), નૃપતિની ઉચ્ચ ભાવના, નિત્ય રમરણ વગેરે અનેક અનાવો આ સર્વ સરલ, સુંદર, રસિક, હોવાથી હરેક વાંચકના હૃદય એતપ્રોત થધ જતાં વેરાય રસથી આત્મા છલકાઈ જઈ મોક્ષનો અભિલાષી બને છે. આ અંથ નૈનેતર વાંચે તો નૈન અની જાય, તો નૈન કુળમાં જન્મેલ વાંચતાં પરમ નૈન અને તે નિર્વિવાહ છે.

સાહિત્યના સાગરના તરંગોને ઉછાળનાર, શાંત રસાહિ સૌંદર્યથી સુશોભિત, અને અભ્ય-જનોને રસભર કથાઓના પાન સાથે, સત્ય ઉપહેશ અને સદગાન ઇપી અમૃતનું પાન કરાવનાર, આ અંથના લેખક શ્રી સેમપ્રભાચાર્ય મહારાજ છે, કે જે રાજ કુમારપાળના સમકાળીન વિદ્યમાન (દૈયાત) હતા. આ અંથ કુમારપાળ રાનના સ્વર્ગવાસ પદી ૧૧ મે વર્ષેજ લેખક મહાત્માએ લખેલ છે કેથી તેની તમામ ઘટનાનો તેજ સલ્લ પુરાવો છે.

આ અંથના પદન પાઠનથી મહામંગળાર્થ ધર્મ, તેની પ્રાપ્તિ થતાં આત્મજાનની ભાવનાઓ પ્રગત થતાં નિર્ભળ સમ્યક્તવ, નૈનત્વ, અને છેવટે પરમાત્મત્વ પ્રકટ કરાવનાર એક ઉત્તમ અને અપૂર્વ રચના છે, કે જે શેડ શ્રી નાગરદાસભાઈ પુરુષોત્તમદાસ રાજુપુર નિવાસીની સીરીજ તરીકિ (મદ્વારે) છાપેલ છે.

શ્રીમાન હેમચંદ્રાચાર્યજી તથા પરમાર્હત કુમારપાળ મહારાજ અને મહા પુરુષોની વિવિધ રંગોથી ભરપૂર છથીએ કલાની દસ્તિ મોટા અર્થી કરી બહુજ સુંદર, આકર્ષક, જિજ્ઞાસુએને દર્શન કરવાની અભિલાષા પૂર્ણ કરવા માટે તૈયાર કરાવી આ અંથમાં દાખલ કરેલ છે.

ઉચ્ચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપેથી છપાવી, સુશોભિત કપડાના પાકા બાઈડીંગથી અંધારી આ અમુલ્ય અંથને અલંકાર ઇંગે તૈયાર કરેલ છે. સુમારે સાઠ ફોર્મ રોયલ સાઈઝ આહેજ પાંચસેહ પાનાના આ અંથની ઇ. ૩-૧૨-૦ પોણ્યાચાર ઇપૈયા કિમત રાખેલ છે. નૈન નામ ધરાવનારા ડાઈ પણ બંધુ જહેનના ગૃહમાં, નિવાર સ્થાનમાં અને નિરંતર અભ્યાસ માટે પોતા પાસે આ અંથ હોવેજ જોઈએ.

શ્રી નૈન આત્માનંહ સભા-ભાવનગર.

—॥૫૫॥—

શ્રીમાન હરિલલદસ્સરિ વિરચીત.

ધર્મબિન્હ ગ્રંથ.

—→ માણસ —

(મૂળ અને મૂળ ટીકાનું શુદ્ધ સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સહિત)

(આવૃત્તિ બાળ)

જિન વચનામૃત મહોદ્વિમાંથી ધુરંધર ગીતારથ પૂર્વાચાર્ય વચન તરંગ બિન્હ ઇપ ગૃહસ્થ અને વતિધર્મનું શુદ્ધ સ્વરૂપ અતાવનાર અતી ઉપયોગી આ અપૂર્વ ગ્રંથ દાખમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથની રચના સંસ્કૃત સૂત્રિયે એવી સુંદર રીતે કરવામાં આવી છે કે જેના અર્થના ઉત્તમ ગૌરવ સાથે વિષયનો ઉદેશ સારી રીતે સચ્ચવાચોદ્દેશ છે, તેની ઉપર કરવામાં આવેલી વૃત્તિ સુત્રાર્થનું રસ્તેએન કરવામાં ધર્મિય ઉપયોગી છે ને વિષય સૂત્રમાં ઉદ્દિષ્ટ હોય તેનું ઇપ નેત્યું સુત્રકારે આદેખ્યું હોય તેવું ઉત્તમ રીતે મૂળને અધિક પ્રકાશ મળે તેમ સ્પષ્ટ કરવામાં વૃત્તિકારે પોતાની કુશળતા સારી રીતે અતાવી આપી છે. મૂળ ગ્રંથકારે સુનનો ને અર્થ ફરીયો હોય તેમાં શું રહેસ્ય છે એ સમજાવવાને માટે વૃત્તિકારે ડોધ ડોધ સ્થળે ધાણું સાદું વિવેચન કરેલું છે.

આ ગ્રંથના મૂળ કર્તા મહાતુલાલ શ્રી હરિલલદસ્સરિ કે જેએ જૈન ધતિહાસમાં ચૌદસોને યુંમાલીશ અથેના કર્તા તરીક અખ્યાત છે. તેની ઇતિમાં અહિસુત અને સુનોધક રચનાનું દર્શાન થાય એમાં કાંઈ આશ્ર્ય નથી. તે મહાતુલાલ ગ્રંથકારે સુનિયો અને ગૃહસ્થેના ધર્મ બતાવવાને માટે આ ઉપયોગી ગ્રંથની યોજના કરી છે અને તેની અંદર તેનું વિવેચન કરી સારી રીતે સમજાયો છે. વિષય, સંબંધ, પ્રયોજન અને અધિકાર એ ચાર અનુભંગની ઘટના કરી ગ્રંથકર્તાએ લેખના આદ્ય સ્વરૂપનું યુક્તિપૂર્વક વિવેચન કર્યું છે. સુત્રના દુંડા દુંડા શબ્દોથી યતિ અને ગૃહસ્થના ધર્મ વિષયના અનંત ભાંડાર દર્શાયા કર્તાએ આ ધર્મબિન્હદ્દેશે એક અપૂર્વ ધર્મ સંહિતા ગ્રંથિત કરેલી છે તે સાથે સૂત્ર ગ્રંથના એવા રમણીય ગોડાની છે કે, ને ઉપરથી સિદ્ધ કરેલા ધર્મના નિયમો ક્રમાનુસાર રમૃતિ વિષયમાં રહી શકે છે.

આ ઉપયોગી ગ્રંથની વૃત્તિના કર્તા શ્રી સુનિયંદ્રસ્સરિ મહારાજ છે. સુત્રની ગ્રંથનામાં દર્શાવેલા શબ્દોના અર્થનું સ્પષ્ટીકરણ કરી તે ઉપર ઉપયુક્ત વિવેચન આપવામાં આવ્યું છે. ધર્મના ગણન વિષયને અગે ને કાંઈ સૂચક અંશો સુત્રકારે દર્શાયા છે, તેમને વૃત્તિકારે પોતાની વિશાળ બુદ્ધિથી પદ્ધતિવિત કરી તે તે વિષયના સ્વરૂપને સારી રીતે પ્રતિપાદન કરેલ છે. ડોધ ડોધ પ્રસંગે મૂળ વિષયના પુષ્ટિને માટે બીજ પ્રમાણિક

અંધેના પ્રમાણો આપી સુત્રવાણીના આશયને વિશેષ પ્રમાણુભૂત કરી અતાંયો છે. આથી મુખ અંથની મહાત્મામાં વૃત્તિકારે મોટા વન્મારો કર્યો છે, એમ નિઃસંશય કહેવું જોઈજો.

અંધકર્તા મહાતુભાવ હરિબદ્રસુરિજીએ શ્રુતાગમ મહાન સાગરમાંથી ઉદ્ધાર કરેલા આ અંથને એક બિંદુ રૂપ ગળી તેનું નામ ધર્મબિંદુ આપેલું છે, પણ આ ઉપરોગી અંથ આધુનિક જૈન પ્રજાને એક વિવિધ જ્ઞાનનો મહાસાગર રૂપ થઈ પડે તેવો છે. આ મહાન ધર્મઅંથની અષ્ટાધ્યાયી ને મુક્તામણિની માલાની જેમ કંડમાં ધારણું કરી રાખવામાં આવે તો તેનો અભ્યાસી યાવજણવિત સદાચાર, સનિતિ અને સદ્ગર્ભનો પરમ ઉપાસક બની પરિણામે પરમ પદનો અધિકારી બને છે.

આ પ્રમાણે ગૃહસ્થ અને યતિધર્મને વિસ્તારથી પ્રતિપાદન કરનારો આ અંથ રચવામાં આવ્યો છે કે જે, મનનપૂર્વક વાંચવાથી અધિકારી પોતાના અધિકાર પ્રમાણે સ્વકર્તાબ્યના સ્વરૂપને સારી રીતે જાળી શકે છે. ઉપરાંત જૈનધર્મના આચાર, વર્તન, નીતિ વિવેક અને વિનયના શુદ્ધ સ્વરૂપ સાચે તત્ત્વેના રહસ્યને સારી રીતે સમજ શકે છે. મુનિ અને ગૃહસ્થ એ દ્વિપુરી ને આ અંથને આધ્યાત્મિક વાચે તો સ્વરૂપ-સ્વકર્તાબ્યના યથાર્થ સ્વરૂપને જાળી પોતાની મનોવૃત્તિને ધર્મરૂપ કલ્પવક્ષનો શીતળ ભાયાની આશ્રિત કરી અનુપમ આનંદના સંપાદક બને છે. અંથ લેખનની શૈલી અંદરના સિદ્ધાંત તથા પ્રાસાદિક ભાષા સર્વ શિષ્ટ જ્ઞાનોની પરમ સ્તુતિના પાત્ર હોએ મનોભળ, મનોભાવ અને હૃત્યશુદ્ધિને વધારનારા છે. ઢુંકામાં કહેવાનું કે આ સંસારમાં પરમ બ્રેય માર્ગ જીવી મોક્ષ પર્યન્ત સાધન પ્રાપ્ત કરવાની શુભ ભાવના ભાવનાર મુનિએ તેમજ ગૃહસ્થે મહાતુભાવ હરિબદ્ર સુરિની પ્રતિભાનો આ પ્રસાદ નિરંતર પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય છે.

આ અંથની આ બીજી આવૃત્તિ છે, તેમાં મુજનું સુત્ર શાસ્ત્રી ટાઈપમાં અને ભાષાંતર ગુજરાતી ટાઈપમાં છપાવેલ છે.

આ અંથ આપણી શ્રી જૈન શ્વેતાંભર કોનેક્શનની એજન્યુકેશન બ્યાર્સ વાર્મિક અલ્યાસાડમભાવમાં શાળા, પાઠશાળાઓમાં ચલાવવા મંજુર કરેલ છે. તેની પ્રથમ આવૃત્તિ નહિં રહેવાથી આ બીજી આવૃત્તિ હેચા જ્વેન્ડ કાગળો ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઈપથી છપાની, સુશોભિત પાકા કપડાની બાઈડીંગથી મજબૂત બંધાવેલ છે. ડેઝી સાઈઝમાં શુમારે ચારશાંખ પાનના આ અંથની માત્ર રૂ. 2-0-0 કિંમત રાખેલી છે. પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.
ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

॥ બંદે બીરમ ॥

તત્પુનર્દ્વિવિધં કર્મ કુશલરૂપમકુશલરૂપં ચ । યત્તત્ત્ર
કુશલરૂપં તત્પુણં ધર્મશોચ્યતે । યત્પુનરકુશલરૂપં તત્પાપમ
ધર્મશામિધીયતે । પુણ્યોદયજનિતઃ સુખાનુભવઃ પાપોદય
સંપાદ્યો દુઃખાનુભવઃ । તયોરેવ પુણ્ય પાપ્યોરનંતભેદભિન્નેન
તારતમ્યેન સંપદ્યતે ખલ્બેષોઽધમમધ્યમોત્તમાદ્યનન્તભેદવાર્તિત્યા
વિચિત્રરૂપઃ સંસારવિસ્તાર ઇતિ ॥

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૫ મું. } બીર સંબત ૨૪૫૩. શાવણ. આત્મ સંબત ૩૨ { અંક ૧ લો.

૩૫

પ્રારંભ—મંગલ.

શ્રી નવપદાંજ આરાધન— (૧)

નમન પ્રથમ નવપદ પ્રભુ કરીએ,	
પદ્ધતિશમા વરસે પદ ધરીએ.	નમન.
આરાધ્યા શ્રી શ્રીપાલતાણી પરે,	
ઇન્દ્રિયાની અર્થ અપૂરવ વરીએ.	નમન.

શ્રી ગુરુદેવ—વન્દન— (૨)

શ્રી ગુરુ આત્મરામ સૂરિ વર.	
આત્મ પ્રકાશક આત્મ વિહારી.	શ્રી ગુરુ.
સત ચિહ્ન આનંદ ભારત ભૂપણુ,	
વન્દના શુદ્ધ ત્રિયોગે હમારી.	શ્રી ગુરુ.

આ આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી ધર્મ-પ્રવર્તન— (૩)

જડ-ચેતન પહુંચાન કરાવે,
શુદ્ધ પ્રવર્તન સંભ્યગુ થાવે. જડ.
હોષ ત્રિકોટી નહિં જિન લાખિત,
ધર્મ સહૈવ નમો લવિ ! લાવે. જડ.

શ્રી સાધ્ય-નિહર્ણન— (૪)

શાસ્ત્ર વિહિત મર્યાદા ધારે,
ચર્ચિંશ વિષય વિવિધ પ્રકારે. શાસ્ત્ર.
શાસન રસ પ્રકટાવા ચ્યારં,
આત્મિક આનંદ સાધ્ય હમારં. શાસ્ત્ર.

શ્રી લાવ-સમર્પન— (૫)

મૈત્રિ પ્રમોદ અને કરુણા સહ,
માધ્યદ્યસ્થય લાવ સુધાર સુવાસી !
એહિ અનોયમ પુણ્યની માલા,
અર્પન આત્માનંદ વિલાસી. મૈત્રિ.

આત્માનંદ-૩૨
આવથુ. પ્રતિપદા }
મુંબંધ }

વેદચંદ ધનળ.

“ મંગળ-પ્રાર્થના. ”

૨૭—ચાંદા. (ક્યાંથી આ સંભળાય.)

મંગળ હો ! જુનનામ, પ્રારંભે, મંગળ હો ! જુન નામ,
અવિચળ સુખનું ધામ.....પ્રારંભે.....
કદ્યાણકારી નામ એ જપીએ, કરીએ ડોટિ પ્રણામ,
વરીએ વાંછિત વિશ્વમાં વેગે, ઠરીએ જઈ શિવ-ઠામ. પ્રારંભે.
એ નામે અધ સુધળા નાસે, નાસે વ્યાધિ તમામ,
વાસે વાસના દૃઢી હૃદ્યમાં, લાસે શાન્તિ-આરામ. પ્રારંભે.
એ નામે નિત્ય ઉજાળ કરીએ, નિશ્ચે આ “આત્મારામ,”
“આત્માનંદ સસા” જુન-નામે, સાધે સધળા કામ. પ્રારંભે.

મનમુખલાલ ડાયાલાઈ-શાહ-વઠવાણુકાંપ.

श्री नूतनवर्षनुं भंगलमय विधान.

3

॥ नूतन वर्षनुं मंगलमय विधान, ॥

प्रवेश—

कु र्भेगिनी पेठे सङ्कियपणे सभ्यग् दर्शन जान अने चारित्रिनी त्रिपुरी-द्वारा आत्माना आनंदने विकसावतुं आत्मानंद प्रकाश आजना मंगलमय दिवसे पच्चीसमां वर्षमां प्रवेश करे छे. प्रकाश योते ७८ छोवा छतां उपाधान कारण्यमां तैयार थयेला आत्मायोमां यैतन्य प्रेरे छे; अने ए रीते आत्माने धर्मपुरुषार्थमां गतिमान करे छे; हुर्गतिमां पडता प्राणीयोने अटकाववाढप ले धर्मनी सार्थकता न होय तो ते पुरुषार्थ नामने सङ्कण करी शक्तो नथी ए निर्विवाद छे.

मानस तुला—

त्यारे हुवे आपणी समक्ष ए प्रश्न उपस्थित थाय छे के पचीश वर्षोना वडाण्यां वाया छतां आ आत्मानंद प्रकाश लेखको अने वांचकेमां धर्मदृप पुरुषार्थ प्रकटाववानी सार्थकता करी छे के केम ? आ प्रश्ननो उत्तर तेना लेखको अने वांच-केना मानस व्यापारोज आपी शके. ज्ञेयहे ज्ञेयहे अंशे टोखक वांचकेना मानस शुद्ध थया होय, तेमनां वर्तनो सह वर्तनशाणी थयां होय, आत्मानां अंधारां हूर थई नफर तत्त्वज्ञान प्रकटयुं होय, कृपायोनी भंदता थई होय तेटले अंशे प्रस्तुत पत्र तेमने उपकारक थयुं छे एम भानी शकाय.

संबोधन—

पत्र शरीरनी भरयुवानीनो आ काण पच्चीशनी संभ्या तरीके श्री चतुर्विध संघना भंगलमय नाम निर्देशतरीके व्यक्त करे छे. साधु साध्वी श्रावक अने श्राविकारूप चतुर्विधसंघ जेनी स्थापना श्री तीर्थंकरना स्वहस्ते थयेली छे अने जेने आ जमानामां पच्चीशमा तीर्थंकरनी प्रशस्त उपमा अपाय छे तेना भंगलमय नामने सूचवतुं अने ते वर्षनी संभ्यामां प्रवेश करतुं, आ प्रकाश श्री चतुर्विध संघरूप साधु-साध्वी श्रावक अने श्राविका प्रत्येक-ने प्रार्थना करे छे के तमो सविशेषपणे स्वकर्ममां अभिरत थायेए, व्यवहार अने परमार्थनी साधनायोमां कठियद्ध घनो, तीर्थ रक्षा माटे कमर कसो, ज्ञवनना दृष्टिभिंदनी विचारणा सतत नजर सन्मुख रायेए, ज्ञवन कलह योछा करो,

संपनी संपूर्ण रीते अलिवृद्धि करे। अने शांतिमय लुवनद्वारा आध्यात्मिक प्रकाश शीघ्र मणे तेवो प्रबंध करे।

आध्यात्मिक पुरुषार्थ—

श्री ज्ञेश्वरे निवेदन करेलुं छे के ४३ वस्तुओमां सारा ज्ञाटापथाने लाव रहेको नथी, परंतु आपणो आत्मा तेने जे इपै थहुणु करे छेते इपै तेनामां सारा ज्ञाटापथाने आरोप थाय छे। हुनीथालरना तमाम देखो। जे आत्मामां शुद्ध असर नीपञ्चकी न शडे के आत्माने सुकितना लक्ष्य (Stand point) तरइ तैयार करी न शडे तो ते देखोनो होष नथी, किंतु पोताना आत्मानी तैयारीनो छे। अस्तुः हुवे गत वर्षना स्मरणामां पत्र शरीरतुं अक्षर सामर्थ्य ने व्यक्त थयेलुं छे ते निर्देश करवा पहेलां गत वर्षनी सामान्य घटनाओतुं सिंहावदीकन करवुं अस्थाने नहिं गण्याय।

संस्मरणोत्तुं सिंहावलोकन—

गत वर्षमां श्री शत्रुंजयनी यात्राना असहकार संबंधमां सकण संधतुं हिंदना प्रतिनिधिओतुं संभेदन अमहावादमां थयुं हुतुं, त्यारपछी तुरतमांज ज्ञैन केन्द्रनसनुं यास अधिवेशन मुंभईमां थयुं हुतुं, जे ज्ञैन संधनी एकत्रता पूर्वक असहकार सझा यनावी चुक्युं हुतुं, जे असहकार आज पर्यंत अविचिछिन्न पण्य चालु रहो छे, जे तेनो सभण पुरावो छे। ते सिवाय मुंभईमां ज्ञैन महिला समाज भित्तन पण्य ते प्रसंगे थयुं हुतुं, तेमज भारतीय स्वयंसेवकतुं प्रथम अधिवेशन सझा थयुं हुतुं, जे तीर्थरक्षाने अंगे तेमज ज्ञैन समाजमां सेवा-भावना अने शौर्य हाण्डि करवाने अवस्य साधनभूत नीवडो ओवी आगाही थवा भांडी छे। जर्मन विद्युती भीस कौज भी. एच. डी.ए थहुणु करेला आठ ज्ञैनवतो-ना संबंधमां गतवर्षनुं स्मरण पद्धतित थयेलुं छे। आ प्रयास श्रीविजयधर्मसूरिना विद्वान शिख्यो श्रीविजयेंद्रसूरिण्य तथा श्रीविद्यविजयण्य मुनिराज्ञेने आलारी छे। कौज हालमां भुखिमां ज्ञेनर प्रज्ञ समक्ष पोताना ज्ञैनहर्षन साथेना वैज्ञानिक अनु-भवो थर्यी रहां छे। अमहावादमां ज्ञैन विद्योतेजक सहकारी मंडण लीभीटेइना ओर-गेनाधिकर तरीके रा। साराभाई भेदी नीभाया छे ते ज्ञैन विद्यार्थीओने माटे धाणूं ज आशाजनक छे। प्रस्तुत बंधुओ दोन स्कोलरशीपनी पद्धति शरू करी ज्ञैन विद्यार्थी-ओने उत्तेजन प्रथमना वर्षमां आपवानी शरूआत करी जे तेमनुं सात शेत्रमां क्युं क्षेत्र अपूर्णतावाणुं विशेष छे? ते संबंधतुं वर्तमान वक्षणु सूचये छे। त्यार-पछीना प्रसंगमां शहेर भावनगरमां पन्यासलु श्रीकेसरविजयण्य महाराज्ञे लाव-नगरना श्रीसंघ तरक्ष्यी आचार्यां पहवी प्रहाननो प्रसंग संस्मरणमां वृद्धि करे छे। गत वर्षमां उदार चित शेठ नगीनहास करमयं ह तरक्ष्यी पाटण्यी श्री लक्ष्मेश्वर तीर्थ-

શ્રી નૂતન વર્ષાનું મંગળમય વિદ્યાન.

૫

વગેરે તરફે પાટણથી ‘ઈ’ રી પાળતાં સંધ લઈ જવાના અપૂર્વ પ્રસંગથી તેમજ શેડ જમનાભાઈ ભગુભાઈ તરફથી અમદાવાદમાં ઉઘાપનના દબદબા લર્યો પ્રસંગથી આ બંને અપૂર્વ પ્રસંગથી નવીન રંગ પૂરાયો છે. મહારાષ્ટ્ર (દક્ષિણ પ્રાંત) ની જાગૃતિ સૂચવતી મહારાષ્ટ્રીય પ્રાંતિક પરિષદ જે શેડ સારાભાગ નેમચંદ હાજુ ઐરીસ્ટર એટ લો અને ધારાસલાના મેંબરના પ્રમુખપણું નીચે સફળ થઈ હતી. મુંબઈમાં શ્રી જૈન સ્વચ્છસેવક મંડળ જૈન વ્યાયામ શાળાની સ્થાપના એ જૈન જૈન સમાજનું શારીરિક સુધારણા (Physical culture) તરફાનું વલણ સૂચવે છે. જૈન સમાજ શારીરિક જીવનમાં તહન પછાત છે; જેમાં શ્રી મહાવીર જેવા સમર્થ શરીરબળધારી પુરુષવરો થયા છે, તેજ હર્ષનના અનુયાયીઓની પરિસ્થિતિ વસ્તીપત્રકમાં શારીરિક નિર્ભળતા વિશેષ પ્રમાણું સૂચવે છે. શરીરની સુદફતા વગર મનની મજબૂતી અને તે સિવાય આત્મભળ શી રીતે પ્રકટી શકે ? કર્મ અને આત્માનું ઉચ્ચ તત્ત્વજ્ઞાન હોવાનો હોવો કરનાર જૈન હર્ષનનો તેના વર્તમાન અનુયાયીઓએ મોટે ભાગે આચારમાં નિકૃષ્ટ હોવાના કારણે અન્યની દૃષ્ટિમાં અધ્યાત્માત કરાયો છે; આથી વ્યાયામ શાળાઓની પ્રત્યેક સ્થળે સંપૂર્ણ રીતે જરૂરીઆત છે તે તરફ જૈનસમાજનું અમે ખાસ ધ્યાન જોંચીએ છીએ. શ્રીમંતોએ સૌથી પ્રથમ આ ક્ષેત્ર તરફ પોતાનાં વલણો વિચારિને અમલમાં સુક્રવાં ધટે છે.

ગત વર્ષમાં ભાવનગરમાં દક્ષિણામૂર્તિ છાત્રાલય સમીક્ષાલન પ્રસંગે સૌરાષ્ટ્ર જૈનછાત્રાલય સમીક્ષાલન માટે વિચાર કરવા દાદાવાડી એડીંગમાં ગુરુકુળ અને વિદ્યાલયોના અધિકારીઓ એકત્ર થયા હતા, જે જરૂર આ વર્ષમાં જૈનછાત્રાલય સમીક્ષાલન મેળવી વિદ્યાર્થીઓના શારીરિક માનસિક અને આધ્યાત્મિક પ્રક્રિયા ચર્ચી તેમના જીવનને સંસ્કારિતા (progressive culture) વિશેષ પ્રકારે અર્થાં એવી આશા અરથાને નથી. મુનિરાજ શ્રીહર્ષનવિજયજીના પુનાના ચાતુર્માસમાં તેમના ઉત્તમ પ્રયાસથી શ્રીયુત કેતકર તરફથી પ્રકટ થયેલ મરાડી જ્ઞાનકોષમાં જૈનહર્ષનના પારિભ્રાણ શાખાના અર્થની અવળી સમજને એંગે થયેલ ફેરફારને સુધરાવી શુભરાતી શાનકોષ બંહાર પાડવાની જે તૈયારી થયેલી છે તે પ્રશાસનાપત્ર છે અને જૈન સમાજે સંપૂર્ણ રીતે તેને ઉત્સેજન આપવા લાયક છે. વીરતત્વ પ્રકાશક મંડળ શિવપુરી કલકત્તા ચુનિવર્સિટીની સંસ્કૃત પરીક્ષાના કેંદ્ર (Centre) તરીકે સ્થાન થયું એ અન્ય હર્ષનીય વિદ્યાનોમાં સદરહુ મંડળની વિશ્વસનીયતા સૂચવે છે. તથા મુનિરાજ શ્રી રાજવિજયજી મહારાજનું હર હર કર્ણાટક દક્ષિણ પ્રદેશમાં વિહૃાર સાથે ત્યાંના મનુષ્યો ઉપર કરેલા અનેક ઉપકારી અને શ્રી મર્ગભૂગિમાં શ્રી વરકાણું તીર્થમાં આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયવલદસ સૂરિજી મહારાજના સ્તુત્ય પ્રયાસ અને ઉપદેશથી શ્રી પાર્વતાનાથજી વિદ્યાલયની સ્થાપના થતાં તે ભૂમિના જૈન બંધુઓને બંને પ્રકારની કેળવણી સંપાદન થવા કરેલ ઉત્તમ પ્રયત્ન જૈન સમાજની ઉત્તતિ સૂચવે છે વગેરે ખાસ ગત વર્ષના નોંધવા લાયક બનાવો છે.

હવે દુઃખજનક ઘટનાઓ—

ગત વર્ષના શુભ સંક્રમણોમાં જૈન સમાજને માટે શુભ આશાજનક પ્રસ્તુત ગોનો નિર્દેશ અમોચે કર્યો તે સાથે ઐદજનક પ્રસંગો દર્શાવવા સિવાય પ્રસ્તુત ઘટનાઓ પસાર થઈ જાય તો આ જગતમાં માત્ર સુખજ છે એમ જાન થાય અને હુંખનું અસ્તિત્વ ભુલાઈ જાય અને એ રીતે સુખ હુંખના ઉસય દાખિ બિંદુઓમાં એક વગર બીજાની અપૂર્ણતાજ રહે. ગતવર્ષના કડણ્ણજનક પ્રસંગમાં લેખકના નામ નિશાન વગરનું લાલ અક્ષરનું હેંડબીલ બહાર પડયું હતું. જે એમ સ્ક્રચે છે તે જૈન દર્શનમાં અસુક વ્યક્તિઓ આચાર્યો અને સુનિ મહારાજાઓ તરફ નિંદક અને ગલીય ભાવનાઓ ધરાવનારી છે. આવી વ્યક્તિઓની અશુભ ભાવનાઓ તરફ તિરસ્કાર અને ઐદ પ્રદર્શિત કરી તે સંબંધમાં વિશેષ ચર્ચા કરવા માગતા નથી. શ્રી કેસરીઆજી તીર્થમાં ધર્મ નિમિત્તે બનેલા અધિત્ત બનાવ તરફ કાયદો હાથમાં લેવા જતાં હિગબર બંધુઓમાં થયેલાં મૃત્યુઓ સંબંધી ઐદ પ્રદર્શિત કરીએ છીએ. ઉપરાંત કડણ્ણજનક પ્રસંગોમાં ગત માહામાસમાં આચાર્ય શ્રીમહ વિજયકુમળસૂરિનો સ્વર્ગવાસ જે તે જૈન સમાજમાં એક પવિત્ર સાધુરતન માટે નહિં પુરી શકાય તેવી જોટ પડી છે. તથા શ્રાવકરતન જવેરી શુલાભચંદ હેવયંદ તથા ધર્મવીર શીઠ વેણીચંદ સુરચંદનાં ઐદજનક અવસાનો છે તે શ્રાવક રતનો માટે પણ જૈન સમાજને તે માટે પુરેપુરી જોટ પડી છે.

લોહદર્શન—

ગત વર્ષમાં કુલ ત્રણુસોં છેંતાલીસ પાનામાં સતાણું લેખો આપવામાં આવ્યા છે. જેમાં તેત્રીશ પદ્ય તથા ચોસઠ ગદ્ય લેખો છે. પદ્ય લેખોમાં પ્ર૦ શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજનું ઉપરેશક પહ તથા સુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજીનું મૂલચંદ ગણ્ય અષ્ટક ભાવવાહી અને લાલિત્યથી લરપુર છે. રા. મનસુખલાલ ડાઢ્યાલાઈ તરફથી કાંયમય ઉજવાયલી શ્રીમહ વિજયજીનાં દસૂરીશરની જયંતી તેમજ વઠવાણું પ્ર૦ શ્રીકાંતિવિજયજી મહારાજને આ સભા વંદના કરવા ગયેલી તે પ્રસંગે સમયોચિત તેમનાં અનાવેલાં કાંયો તેમની કવિત્વ શક્તિનો સારો પરિચય આપી રહ્યાં છે. રા૦ વેલચંદ ધનજીના ‘બદલી ન હોય’ અને ‘પરાશા-વિરામ’ વિગેરે કાંયો તથા રા૦ મહિલાલ માણેકચંદ મહુધા નિવાસીનાં ‘વીરવંદન’ ‘સરચ્વતી મહિમા’ વિગેરે કાંયો, રા. ચુનીલાલ છગનલાલ શ્રોઙીની ‘કમળ પ્રશાસ્તિ,’ પં. અમોધચંદુનું મંગલાલિનાંનન તથા રા૦ બાવીશીનું ‘મહારાબંદીય શુરૂ’ વિગેરે કાંયમસમૃદ્ધિએ લેખકોની કવિ તરીકે ઉજજવણ કીર્તિ સંપાદિત કરે છે એટલું જ નહિં પરંતુ વાંચકોમાં ભાવનામય જીવન સભર લારે છે. ગદ્ય લેખકોમાં સુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ તરફથી વિશ્વરચના પ્રબંધ ભૂગો-

શ્રી નૂતનવર્ષનું મંગલમય વિધાન.

૭

જાનો મીમાંસા સાથે બાકી રહેલા પાંચ લેખોમાં પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે. પાદ્યાત્મય અને જૈન ગણિતાનુચોગના મુદ્રાભલામાં ભૂગોળ અને ભૂવલયને સ્ક્રેટ પુષ્ટું દલીલો પૂર્વેક સિદ્ધ કરેલો છે; 'વિદ્યરચના પ્રભાંધ' ના તમામ લેખો જે આત્માનંદ પ્રકાશમાં આવી ગયા છે તેનો સર્વસંબળ પુસ્તકરૂપે પણ બહાર પડી ચુક્યો છે. વિજ્ઞાન (Science) ના જિજાસુ બ્રેન્યુએટને પ્રસ્તુત પુસ્તક સારી રીતે માર્ગદર્શિક અને શોધક રૂપે ચિંતનમાં સારી રીતે મહદ્ગાર થશે. મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજ્યજીને 'મંત્રીસુદ્રા' નો લેખ સુંદર શૈલીવાળો હોઇ ઔતિહાસિક પ્રકાશ આપવા માટે યોગ્ય હિસા ગેરે છે. ૨૦ વિદ્યાલાસ મૂળચંદ શાહે 'સાંસારિક જીવન' ના પણ લેખો, 'પરિશ્રમ અને કાર્ય' ના એ લેખો તેમજ 'કેટલાક ઉપયોગી વિચારો' ના પણ લેખો લખી લેખ સમૃદ્ધકારા જન સમાજની વ્યવહારસુધારણા તરફ લક્ષ આપી સહૃવર્તનમાં ગેરવા ઉચિત પ્રયાસ કર્યો છે. ૨૦ ગાંધી વિદ્યાલાસ ત્રિસોબનદાસે 'વિચારોની આવશ્યકતા' 'મહાવીર પ્રભુનું સર્વેતતમ જીવન' તેમજ 'ઉત્ત્રતિના સામાન્ય ધર્મો' વિગેરે છ લેખો લખી જૈન જીવનને ઉત્ત્રત બનાવવા સકૂળ પ્રયાસ કર્યો છે. ૨૧. ક્રોદ્ધચંદ અવેરસાધુએ નૂતન વર્ષને મંગલમય વિધાન, આધ્યાત્મિક બળ અને 'નિત્યાનિત્ય જીવન ઘટના' વિગેરે લેખો લખી શરીરની અનિત્યતા સૂચવવા સાથે આધ્યાત્મિક વિચારો પુરુષાર્થકારા સૂચ્યાંદ્રા છે. ૨૧. મોહનલાલ હીપચંદ ચોકસીએ 'જૈનના તામીલ સાહિત્ય' અને આપણું 'સંગઠન' સુંદર લાષાશૈલિમાં હર્ષાંદ્રા છે જે ઔતિહાસિક અને સાહિત્ય રસિક મનુષ્યોને માર્ગદર્શિક કર્યો છે. ૨૦ મહુધા નિવાસીએ 'જૈન એંકની આવશ્યકતા' લેખકારા ભાર મૂકીને જણાવી છે. જૈન શ્રીમંતોએ તે તરફ આસ ધ્યાન ગેંચી પ્રભાંધ કરવો ઘટે છે. ૨૧. નરોત્તમ બી. શાહે 'જૈન સખાવત' ના છ લેખો લખી દેશકાળની અપેક્ષાએ સખાવતનું સાચું સ્વરૂપ સમાજસમક્ષ રજુ કર્યું છે જેથી જૈન સમાજનું વેદક્ષાઈ જતું દ્વય અસુક દ્વિષિદ્ધમાં ગોઠવાઈ શકે, અને એ રીતે સમાજને સારીરીતે ઉપકારક થઈ શકે. ૨૨. આગમાલ્યાસીએ કલ્પસૂત્રના 'એક વર્ષાંકનું અવલોકન' માં મૂકેલ ઔતિહાસિક પ્રક્ષ વિકાનોએ દ્વય કરવાનો છે. ૨૦ વેલાલાઈ પ્રાણુજીવને 'મૃત્યુ' નો લેખ લખી સંસારની અનિત્યતા સૂચ્યવી છે; જીવનના બન્ને દ્વિષિદ્ધાંશોમાં અનિત્યતાની સાથે આધ્યાત્મિક કર્મચોગ પણ તેટલોનું જરૂરનો છે અને એકલી અનિત્યતા ઉપર ભાર મુકી માથે હાથ દઈ એસી રહેવાનું નથી પણ પુરુષાર્થ કરી આત્માને આગળ ધપાવવાના સાધનભૂત તરીકે અનિત્યતાના વિચારો કામ કરી શકે તોજ સંક્રાતા ગણી શકાય છે. ૨૩. અનિલે આદર્શ શિક્ષક, ૨૪. વાડીલાલ મહેંડીમલાલે 'જૈન ધર્મની ખૂણીઓ' ૨૫. બાવીશીએ સહિષ્ણુતા તેમજ ૨૬. વિહારીએ 'સાહિત્ય' વિગેરે લેખો લખી જૈન સમાજ તરફ વિસ્તારથી સફ-

વિચારો પ્રેરેલા છે. પ્રસ્તુત સર્વ ગાધ પદ્ય કેણો પ્રશાંસાપત્ર હોઈ અમો તે સંબંધમાં વિશેષ લખીએ તે કરતાં વાંચક વર્ગની શુણુથાહુકતા ઉપર છોડી ફિકે છીએ. આ સિવાય થંથાવલોકન તથા વર્તમાન સમાચારના તમામ કેણો રા. સેકેટરી ટારફથી લખાયેલ છે, અને પીઠ પૂછ ઉપર રા. કાલેલકર રા. ગિન્નુભાઈ વિગેરેના ઉપયોગી પ્રવચનો લગભગ દશ માસિકો જિપર આપવામાં આવ્યા છે. સુગ્ર્ણ પૂછતું સંસ્કૃતભાષાનું નિવેહન શ્રી ‘ઉપમિતિ લખ પ્રપંચાકૃથા’ માંથી આપવામાં આંદ્રું છે અને તમામ મનુષ્યોને સુણ અને હુંઘના વાસ્તવિક લોગવટાનું રહસ્ય સૂચયી રહ્યું છે. આ તમામ કેણક મહાશયોનો આભાર માનતાં આ અને અન્ય કેણક મહાનુભાવોને નવા વર્ષમાં કેણ આપવા આમંત્રીએ છીએ.

અમારા સુજ્ઞ આહુકેની માંગણી ઉપર લક્ષ આપી એ વર્ષ થયાં “નૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય માટે કેળોની શરૂઆત અમોએ કરેલી છે; પરંતુ ગયા વર્ષમાં અમારા માનવંતા ટેટલાક આહુકેએ સ્વી ઉપયોગી વાંચન પણ થોડું થોડું આત્માનંદ પ્રકાશમાં આપવા માટે અમારું લક્ષ હોયું છે, જેથી તે માંગણીને પણ પહોંચી વળવા આ વર્ષે બીજાં અંકથી સ્વી ઉપયોગી વાંચન સ્વી કેળવાણી, સ્વીએનું ડર્ટોથ, સ્વી હિતવચનો અને સત્તી સ્વીરત્નોનાં ભાવવાહી ચર્ચા વગેરે આપવા અનતો પ્રયત્ન કરીશું”.

અપૂર્ણતાનું માન.

નૈન દર્શન પાંચ સમવાયોને ડોઇપણું કાર્ય સિદ્ધિને માટે માને છે; તેમાં એકની અપૂર્ણતાનું બાકીનાં સમવાયો પૂરક બને છે, એ સ્વાહ્વાદ દશિ છે. મનુષ્યમાત્ર અપૂર્ણ છે સિવાય કે સર્વજ્ઞ ભગવાન्! તેમ અમો પણ પ્રસ્તુત પત્રના નિયામકો તરીકે અપૂર્ણ છીએ અને એ અપૂર્ણતાનું સતત ભાન સમીપ રાખી નેજ પ્રવૃત્તિની પ્રગતિની ધ્યાચા ચાલુ રાખીએ છીએ. અધિકાયક હેવ અમારી એ અભિવાષાને અધિક બળ આપી સત્વર પાડો તેમ ધ્યાએ છીએ.

પ્રાર્થના અને વિનંતિ.

ચતુર્વિધિ સંધમાં સુફુરસ્થાને વર્તતા સાધુ તથા સાધેવી મહારાજેને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે નૈન સમજના આપ નેતાએ છો. આપની એકત્રતા સમુભેદન ક્રારા જદ્દી કરી આપસઆપસમાં એકયતા વધારી નૈનસમજને અધઃપતનમાંથી ઉદ્ધાર કરે. તેમજ શ્રાવક અને શ્રાવકાવર્ગને વિનંતિ કરીએ છીએ કે તીર્થરક્ષા, અન્યરદ્શનીઓની નૈનદર્શન તરફ આક્ષેપવૃત્તિઓ, વિગેરે આવી પહતી અનેક આક્રતોમાંથી બાચવા, એક કેદ્રસ્થ કમીરી બનાવો અને એ રીતે નૈનશાસનને એકજ ધર્મ જુંડા નીચે એકત્રિત કરે.

नूतन वर्षानु भगवत्प्रभु विद्यान.

६

अभिलाषा—

जतवर्षना विधानमां आ सला अने पत्रना ‘सोऽथ महोत्सव’ (silver Jubilee) संभाधी व्यक्त करायेली अभिलाषा हजु पूर्ण थष्ठ नथी तेने माटे आ सलाना कार्यकर्त्ताच्यो जागृत अनी पोतानी सुधुमितने शीघ्र तजु हेशे तेम इच्छीच्य छीच्य; ते साथे प्रस्तुत पत्रनी सचित्र कदवृद्धि साथे आउर्किता, विशेश सद्गुण साहित्य प्रचार, स्कॉलरशीपो; शुद्धभक्ति, शुद्धमंहिर, समाज सेवा, नवीन अंथ प्रकाशन समृद्धि, अने वसुदेवहिंडी जेवा अंथनुं अभूतपूर्व प्रकाशन विगोरे नवीन वर्षानी अभिलाषाच्यो अमारा मानसमां उत्साह खण्ठी प्रकटी रही छे ए अमे आ मंगल प्रसंगे व्यक्त करीच्य छीच्य; ए अमारां उचित कर्तव्योमां सहाय अर्पया श्री संघने प्रार्थना करीच्य छीच्य.

अंतिम प्रार्थना—

उपसंहारमां पच्चीशमा तीर्थं करूपे भनायेला अने जेने श्री तीर्थं कर प्रभु हेशना कणे नमो तिथ्थस्स संभाधीने समवसरथुमां असे छे, ते श्री संघना अधिष्ठायक हेवने आध्यात्मिक उच्च स्वरे प्रार्थीच्य छीच्य ते महान् तीर्थधिराज श्री शत्रुंजयनी यात्रा संभाधी गुंचवणे जल्ही द्वर थष्ठ ज्य, राजाधिपानां शांति र्भवतु ए महा मंगलकारी वाउयथी जगत्मात्रनुं लखुं इच्छता जैनसंघनी अभिलाषा संतोषाय, असहार द्वर थवाने प्रसंग शीघ्र उपस्थित थाय तेमज श्री उसरीयालु विगोरे अन्य तीर्थीना क्वेशो शांत थष्ठ हिंगंभर श्वेतांभर वच्चे औक्य प्रकटे तेवुं इच्छी, प्रस्तुत पत्र नवीन वर्षमां लेखडे अने वांचेकोमां शांतिनो प्रसार करी तेमना आत्माने उज्ज्वल अनावे, क्षायेनी मंहता करे, मुद्धार्थमां उत्साह अर्पे अने आत्माना आनंदनी संपूर्णपणे विकसाववाना भार्गमां प्रगतिशीण अनावे तेवी अभिलाषाच्यो व्यक्त करी प्रस्तुत पत्रना पच्ची-शनी संभायने सूचवता श्रीसंघने सुंदर लेखो माटे आमंत्रणुना स्तुति श्वेतानो अंतिम पाठ साहर करी विरभीच्य छीच्य.

संघः सोऽघहरः पुनातु चरणन्यासैः सतां मंदिरं ।

[ॐ शांतिः]

હેઠળાક ઉપરોગી વિચારો.

વિઠલદાસ ભુ શાહ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૩૩૭ થી શર.)

મતુષ્ય હુમેશાં પોતાનું જાન વધારવાના પ્રયત્નો કર્યા કરે છે તે પોતાની ઉત્તેજના પ્રયત્નોએ કરે છે એમનું ગણી શકાય તેનું વૃદ્ધિ પામેલું જાન વેપાર અને બ્યવહારિક સધળી બાળતોમાં તેને ધારીજ સહાય કરે છે. પરંતુ જે લોકો એ તરફ ધ્યાન નથી આપતા તેઓ પોતાનું આખું જીવન બગાડી મુકે છે એમ કહેલું જરા પણ જોકું નથી. આજકાલના ચુંબકોનો ઘણો ખરો સરો સમય નકારી બાળતોમાં જાય છે. સમયનો એ ગુરુપરોગ જીવનનાં નાશ રૂપ છે. જે એ સમયનો ઉપરોગ કોઈ પ્રકારે પોતાનું જાન વધારવામાં અને પોતાની ઉત્તેજના કરવામાં આવે તો લોકો તેને જુંદળીનો સહુપરોગ થયેલો કહેશો. જીવનનો સહુપરોગ અને હુરુપરોગમાં એટલોએ લેદ છે કે સહુપરોગમાં આપણે પ્રત્યેક પ્રસંગ અને પ્રત્યેક ક્ષણુથી કાંઈને કાંઈ લાલ મેળવીએ છીએ અને હુરુપરોગમાં સારા સારા પ્રસંગો શુમારીએ છીએ અને કિંમતી સમય નકારો ગાળીએ છીએ. જસ્તીસ રાનાં સાહેણ આટલી બધી શ્રેષ્ઠતા કેવી રીતે સંપાદન કરી શક્યા હતા? તે એજ રીતે કે તેઓ હુમેશાં પોતાનું જાન વધારવાના પ્રયત્નો કરતા હતા. તેઓ હુમેશાં અલ્યાસમાં અને વિચારમાં જ મશશુલ રહેતા. અંતિમ અવસ્થામાં પોતે માંદળીને બીજાને હતા. ત્યારે પણ કાંઈને કાંઈ વાંચ્યાએ કરતા હતા. છેવટે પોતાના મૃત્યુ પહેલા ચોડા દિવસોમાં પણ પોતાનો ઘણો ખરો સમય જાનાર્જનમાં ગાળતા હતા. તેમની અલ્યાસીવૃત્તિથી ધરના લોકોને ચિંતા થતી હતી અને તેમને કહેતા કે આપો દિવસ વાંચ્યા કરવાથી શું તથિયત ન બગડે? તે સમયે પોતે જયારે હુવા ફેર માટે મહાબળેશ્વર જવાના હતા. તે વણતે ધરના લોકોએ તેમને કહું કે મહાબળેશ્વર ગયા પછી વાંચ્યાનું કાર્ય એષ્ટ કરવું જોઈએ કે જેથી પૂર્વું વિશ્રાંતિ મળી શકે. તે ઉપરથી પોતે ઉત્તર આયો કે “વિશ્રાંતિનો શું અર્થ છે? જે વાંચ્યામાં ચિત ચોટે, મનને શાંતિ મળે અને નાની નાની વેહનાએ ભૂલી જવાય તે છોડવાથી શું વિશ્રાંતિ મળી શકે? કાંઈ પણ કાર્ય કર્યા વગર નિરર્થક જીવન ગાળવાનો સમય આવી જાય તો તે વણતે જીવનનો અંત લાવવો એજ ઉત્તમ અને ઉચિત છે.” તેઓના શિષ્ય સ્વ. ગોખલેજ પણ પોતાના સમયનો ઘણો ભાગ જાનની વૃદ્ધિ કરવામાં બ્યતીત કરતા હતા. તેઓ આખી રાત સુધી

કેટલાક ઉપરોગી વિચારો.

૧૧

પુસ્તકે વાંચ્યા કરતા હતા અને જુહી જુહી જતના આંકડાઓ ગણ્યા કરતા હતા અને લઈનેજ તેઓના વક્તવ્યો સર્વત્ર સર્વ શૈષ્ટ ગણ્યતા હતા અને પોતાના દેશ પ્રત્યેનું કર્તવ્ય બળવી શક્યા હતા.

જેવી રીતે થાડું થાડું ધન ભયાવહાથી લાંબે વખતે મનુષ્ય ધનવાન બને છે તેવીજ રીતે થાડું થાડું જાન વધારતા રહેવાથી લાંબે સમયે મનુષ્ય મોટો વિદ્યાન અને જ્ઞાનવાન બને છે અને તે જ્ઞાન અને વિદ્યાની સહાયથી મનુષ્ય પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરે છે. એ વિદ્યા અને જ્ઞાનથી આગળ ઉપર આપણુંને યથેષ્ટ લાલ થઈ શકે છે. અને જેમ જેમ સમય જાય છે, જેમ જેમ સંસારના જાન તથા વિદ્યાની વૃદ્ધિ થતી જાય છે, તેમ તેમ તેનું મહત્વ અને મૂલ્ય પણ વધતું જાય છે. આજ કાલ પ્રતિયોગિતા અથવા પ્રતિસ્પર્ધાનો જમાનો છે. જે મનુષ્યનું જાન જેટલું વધારે હુશે તેટલો તે વધારે વિજયી થવાનો. એટલા માટે જે મનુષ્ય સંસારમાં સર્વ પ્રકારની ઉત્ત્તી કરવા ધ્યાચ્છતો હોય તેણે પોતાના જાનની વૃદ્ધિ કરવી જોઈએ અને પોતાનું મહત્વ તથા મુલ્ય વધારવું જોઈએ. તે કરતાં મનુષ્યને કરવાનું સંસારમાં બીજું કાંઈ સારું કાર્ય નથી. એટલા માટે આપણે આપણાં આચરણ સુધારવાના તેમજ જાન, બળ તથા ધન વધારવાના એક પણ પ્રસંગને હાથથી જવાન હેવો. જોઈએ અને પ્રત્યેક ક્ષણનો, પ્રત્યેક પ્રલંગનો કાંઈને કાંઈ સહૃપરોગ કરવો જોઈએ. સમય સૌથી મુલ્યવાન વસ્તુ છે. તે ભયાવહા આતર રેલવેની લાઇનો આડી અવળી કરવાને બદલે સીધી કરવામાં આવે છે અને તેમ કરવામાં કરોડો ડ્રિફ્ટિયા ખર્ચવામાં આવે છે. પણ તેનાથી રેલગાડી ઉદ્દિષ્ટ સ્થાને વેલાસર પહોંચે છે અને સમયનો ઘણ્ણો ભયાવ થાય છે. આજ કાલ સંસારમાં જે મનુષ્ય કાર્ય કરવા ધ્યાચ્છતો હોય તેણે સમયનું ખુલું ધ્યાન રાખવું જોઈએ. હુમેશાં નવી નવી મશીનરીની શોધો. સમયના ભયાવ માટેજ કરવામાં આવે છે, મુસાફરીના નવાં સાધનો સમયના ભયાવ આતર-રજ તૈયાર કરવામાં આવે છે. આવી સિથ્ટિમાં પ્રત્યેક મનુષ્યનું પરમ અને પ્રથમ કર્તવ્ય છે કે તેણે પોતાના બહુ મુલ્ય સમયને કદિપણ વ્યર્થ ન ચુમાવવો. અને તેનાથી હુમેશાં અને તેટલો લાલ ઉઠાવવો.

સમય એજ પ્રત્યેક મનુષ્યની ખરી દોલત છે, અને જાન એજ પ્રત્યેક મનુષ્યનું બળ છે. જે મનુષ્ય હુમેશાં સમયનો સહૃપરોગ કરે છે તે ધનવાન અનવાનોજ પ્રયત્ન કરે છે એમ કહી શકાય અને જે જાન પ્રાપ્ત કરે છે તે પોતાનું બળ વધારે છે. આપણું મોટા મોટા ધનવાનો તેમજ વિદ્યાનોના એવા અનેક ઉદ્ઘારણો. મળી શકશો કે જેઓએ પોતાની ભાત્યાવસ્થામાં દરિદ્રતાને લઈને નાની મોટી નોકરી કરી પોતાનું શુભરાન ચલાયું હોય છે અને અવકાશના સમયમાં વિદ્યા તથા જાનની પ્રાપ્તિ માટે ઉદ્ઘોગ કર્યો હોય છે. તેઓને એ ઉદ્ઘોગ આગળ ઉપર દોલતની જેમ કામ લાગ્યો. અને એ વિદ્યા તથા જાનની સહાયતાથી તેઓએ

આકીના જીવનમાં ધણીજ ઉત્તેત્તિ સાધી. તે લોકોમાં આત્મોત્કર્ષ સાધવાની પ્રયત્ન ઈચ્છા હતી અને તેને લઈનેજ તેઓ હમેશાં પોતાની ઉત્તેત્તિ કરવાના પ્રયત્નમાંજ મંડયા રહેતા હતા. તેઓ નિરંતર આગળ વધતા ગયા અને છેવટે તેઓએ સફ્ફલતા પ્રાપ્ત કરી લીધી. આપણી આસપાસ આપણે એવા અનેક મનુષ્યો જેશું કે જેઓની માનસિક, શારીરિક અને આર્થિક સ્થિતિ સાધારણ રીતે ધણી સારી હશે, પરંતુ જેઓનાં જીવનમાં કશું સારું પરિવર્તન નહિ થયું હોય. તેનું કારણ એજ છે કે તેઓએ પોતાની શક્તિ અને સમયનો કદિપણું સહૃપ્યોગ કર્યો હોતો નથી. તેઓએ આત્મોત્કર્ષ સાધવાનો કદિપણું કાંઈ પ્રયત્ન પણ કર્યો હોતો નથી. તેઓ પોતાની વર્ત્તમાન સ્થિતિથીજ સંતુષ્ટ રહે છે અને આગળ વધવાની કશી આવશ્યકતા પણ સમજતા નથી, અથવા કદાચ સમજે છે તો પણ તેને માટે કર્યો પ્રયત્ન કરતા નથી, ધણું મનુષ્યો એવા હોય છે કે જે તેઓ સહેજ પ્રયત્ન કરે તો ધણું લોકોને પોતાને ત્યાં નોકર રાખી શકે, પરંતુ કેવળ આત્મોત્કર્ષની ઈચ્છાના અભાવને લઈને તેમજ પોતાની શક્તિઓનો સહૃપ્યોગ નહિ કરવાને લઈની જુંદગીભર ધીજાની નોકરી કર્યો કરે છે.

જ્ઞાન વધારવાના સૌથી ઉત્તમ સાધનો એ જ છે, એક અધ્યયન અને ધીજું ચિંત્વન. ધણું લોકો એમ સમજે છે કે અધ્યયન કેવળ બાધ્યવયમાં અને યુવાવસ્થામાંજ થઈ શકે છે. પરંતુ એવું સમજવું ભૂલ ભારેલું છે. એ લોકો બાધ્યવયમાં અથવા યુવાવસ્થામાં ડોઇપણું કારણને લઈને વિદ્યા પ્રાપ્ત ન કરી શક્યા હોય તેઓ પ્રયત્ન કરે તો ભવિષ્યમાં પણ વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી શકે છે. તેમાં જરૂર છે કેવળ વિદ્યા તરફ અનુરોગ થવાની અને તે પ્રાપ્ત કરવાની પ્રયત્ન ઈચ્છાની. તેજ રીતે તે લોકો પણ મોટી ભૂલ કરે છે કે જેઓ એમ માને છે કે યુવાવસ્થામાંજ વિદ્યાર્થી-જીવનનો અંત આવી જાય છે અને તે પણ અધ્યયનનો સમય અથવા તેની આવશ્યકતા રહેતાજ નથી. જે સાચું કહીએ તો સ્કુલે તથા ડોકેનોમાં તો કોઈ વિષયનું સામાન્ય જ્ઞાન આપવામાં આવે છે અને તે પ્રાપ્ત કરવાની કંઈક રીત અતાવવામાં આવે છે. વાસ્તવિક અધ્યયન તો સ્કુલ અથવા ડોકેજ છોક્યા પદ્ધીજ થઈ શકે છે.

આજકાલ શિક્ષણુના પ્રચાર ઉપર તો ધણોજ ભાર સુકવામાં આવે છે, પરંતુ શિક્ષણુનું બાસ્તવિક રહસ્ય અને મહત્વ ધણું થોડા લોકોજ સમજે છે. પાદ્ય પુસ્તકો ભાષ્યવાથીજ શિક્ષણું પ્રાપ્ત થાય છે એમ નથી. અર્દું શિક્ષણું તો એ છે કે જેનાથી મનુષ્યને પોતાના સાંસારિક જીવનમાં ઉપયોગી થાય એવી વાતોનું જ્ઞાન મળે, મનુષ્ય પોતાનું કર્તવ્ય બરાબર સમજુ જાય; ધર્મ, સહાચાર, નીતિમાં નિષ્ઠા અને દ્રઢના ઉત્પત્ત થાય તથા પોતાના દેશ પ્રત્યે ભક્તિ તેમજ

કેદલાક ઉપરોગી વિચારે.

૧૩

કર્તોય બુદ્ધિ ઉત્પત્ત થાય. આજકાલનું શિક્ષણ લીધેલા ઘણા યુવકો નથી જાણુતા હોતા કે સંસારમાં જીવન કેવા પ્રકારનું વ્યતીત કરવું જોઈએ. ઘણા ભણેલા અને સભ્ય કહેવાતા કોકો હુરાચારી અને કુમારી જોવામાં આવે છે અને ઘણા શિક્ષિત કોકો દેશદોહી તથા સમાજ શત્રુ બને છે. આવા કોકોનું શિક્ષણ શું કામનું?

આજકાલના શિક્ષણનો એક મહાન દોષ એ છે કે મનુષ્ય કામ કરવાને લાયક નથી રહેતો; તેની કાર્ય કરવાની શક્તિ ઘણે ભાગે નાણ થાય છે, કોકો ભણી ગણીને શિક્ષિત તો અવસ્થ કહેવાય છે, પરંતુ શિક્ષિત બનવામાંજ તેઓ પોતાની બધી શક્તિઓનો નાશ કરી હે છે, આ દોષ લગભગ સંસાર વ્યાપી બની રહ્યો છે અને એ હુર કરવાનું કામ કોઈ એકાઈ વ્યક્તિને માટે તો લગભગ અસંભવિત છે. તેને માટે સંસારના મોટા મોટા રાણ્ણો અને હિંગજ વિદ્રોહનાના પ્રયત્નની આવસ્થાકરતા છે. તો પણ ઘણા કોકો પોતે ધારે તો એ દોષથી કંઈક બચી શકે એમણી તેમજ પોતાના સંતાનને પણ બચાવી શકે એમણે. માત્ર પુસ્તકો ભણવાથી જ મનુષ્ય સંસારનું કાર્ય કર્દી પણ બચાવી શકતો નથી. તેને કોઈ પ્રકારની કળા જાણવાની તથા વ્યવહાર—બુદ્ધિની જરૂર છે. આજકાલના શિક્ષિતોમાં એ વસ્તુઓનો અભાવ હોય છે અને તેટલા માટેજ તેઓ હંમેશાં અપૂર્ણજ રહી જાય છે.

બીજુ બાળુ એવા કોકો હોય છે કે જેએ કંઈક હુન્દર જાણુતા હોય છે અને જેઓને વ્યવહારનું પણ જાન હોય છે. પરંતુ તે કોકો નિરક્ષર હોય છે અને તેને લઈને તેઓ પણ અધુરા રહી જાય છે. એક સમર્થ વિક્રાનનો અલિયાય છે કે મોટા મોટા વૈજ્ઞાનિક આવિષ્કાર કરવાથી સંસારનું જેટલું કર્યાય થઈ શકે છે તેના કરતાં હજારગણું એ નિરક્ષરોને સાક્ષર બનાવવાથી થઈ શકે છે. ઘણા નિરક્ષર એવા હોય છે કે જેઓને કંઈક શીખવાની ઘણીજ લાલસા હોય છે, પરંતુ હવે જાણવાનો સમય નથી રહ્યો એમ માનીને તેઓ એ લાલસાને દાણી હે છે, પરંતુ જે તે કોકો હિંચે તો પોતાના અવકાશના સમયમાં અથવા નિરર્થક કામોમાંથી થાડો ઘણ્ણો સમય બચાવીને ઘણી સારી રીતે જાણી શકે છે. પાશ્ચાત્ય દેશોના ઘણા વિદ્યાલયો એવા છે કે જેમાં માત્ર કારખાનામાં કામ કરનાર મળુરોને શિક્ષણ આપવામાં આવે છે. એવા કોકો સહેલાઈથી થાડું ઘણું શીખી કે છે અને તે શિક્ષણથી ઘણા લાલ મેળવે છે. સાચું કહીએ તો શિક્ષણનું મહત્વ ધન, સંપત્તિ વિગેરથી જરાપણ એછું નથી. પ્રાસ કરેલી વિદ્યાનો વ્યવહારમાં ઉપરોગ કરીને મનુષ્ય સારી આર્થિક લાલ મેળવો શકે છે. વિદ્યા પ્રાસ કરવાનો સમય કર્દી સમાસ થતોન્ન નથી. જીવનની પ્રત્યેક અવસ્થામાં વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. આંધળા, એરાં, સુંગા, ઘરડાં, રોગી સધળા વિદોપાર્જન કરતા

૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નેવામાં આવે છે. તેમાં આવશ્યકતા છે માત્ર પરિશ્રમ કરવાની અને સમય ગાળવાની. પોતાનું જ્ઞાન વધારવાની અને માનસિક શક્તિઓને વિકસિત કરવાની લાલસા પ્રત્યેક મનુષ્યમાં હોવીજ જોઈએ. એ લાલસા ઘણીજ સુંદર, પવિત્ર અને લાલદાયી છે. એ લાલસા પૂર્ણ કરતી વળતે મનુષ્યનું મન ઘણીજ પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ રહે છે અને ભાવિ જીવનમાં તેનાથી ધણો લાભ પણ થાય છે. —ચાલુ

અમારી જ્ઞાના.

ગાંધી.

અમે આ દેહને પામી, ભજુશું ભાવે જગસ્વામી,
તજુશું જે હો આમી, અમારી જ્ઞાના એ છે.
પ્રભુ શ્રી વીરની વાણી, સુધાસમ જણી ગુણપાણી,
સહા સુષુષું ઉલટ આણી, અમારી જ્ઞાના એ છે.
નીતિ પન્થે સહા જશું, હુઃખી દેખી દ્વા આશું,
ભુષીશું એહના આંસુ, અમારી જ્ઞાના એ છે.
ન નીદા ડેઝની કરશું, ન માની થઈ કરી કરશું,
પ્રપંચાને પરિહરશું, અમારી જ્ઞાના એ છે.
દેલાવો ધર્મનો કરવા, કેળવણી—કાર્ય આદરવા,
ન કરશું દેહની પરવા, અમારી જ્ઞાના એ છે.
સ્વભન્ધુએ ! સુખી કરશું, દીકે બસ દાજ એ ધરશું,
હુઃખો દેખી તુરત હરશું, અમારી જ્ઞાના એ છે.
જીવન ઉંચું સહા ગાળી, કપાયો ચારને ટાળી,
પ્રભુ—પન્થે જશું ચાલી, અમારી જ્ઞાના એ છે.
ઉજાવળ આ આત્મને કરશું, ચિદાનંદ જ્યોતિને વરશું,
ભવાનિધને સુખે તરશું. અમારી જ્ઞાના એ છે.

મનસુખલાલ ડાયાભાઈ શાહ.—વઠવાળું કાંપ.

પર્યુષણ પવ અને તેની આરાધના.

૧૫

“ પર્યુષણ પવ” અને તેની આરાધના ”

(લેખક:—મલિલાલ માણેકચંદ મહુવાવાલા.)

સર્વ નેન પર્વમાં અદ્રિતિય, અત્યુત્તમ અને પુનિતતમ પર્વ જો કોઈ હોય તો તે પર્યુષણનું જા. આ માંગલિક પર્વના માંગલિક જ્યાઠ હિવસો રમ્ય, મનોહર, શાન્તિમય અને શાન્તિકર હોય છે; મહોત્સવો, તપશ્ચર્યા, સ્વામવાત્સલ્ય, ધર્મપ્રભાવના અને અનેક શુભ કાર્ય તેમાં જ ઉજવાય છે. પર્યુષણ પર્વ એટલે શ્રી તિર્થીકરે ઉપહેશોલા ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એ ચાર પુરુષાર્થમાંનો ધર્મપુરુષાર્થ સાધી પુષ્ય પાસનું અનુક્રમે પોષણ શોષણ કરવાની વહી જતી અમૃત્ય પવિત્ર પળ. તે પર્વ ખાસ કરીને વર્ષી ઝતુમાં આવે છે અને મોટા લાગે તે ઝતુ મંદ પ્રવૃત્તિ અને નિવૃત્તિની ગણી શકાય છે અને જે આવા સમયમાં માનવ હૃદય ધારે તો પોતાનું ચિત્ત ધર્મિક કાર્યમાં પરોવી ધર્મપરાયણ બની શુભ કર્મ ઉપાજ્ઞન કરો શકે છે. તેમાં પુષ્યરૂપી અમૃત પણ ચાણી શકાય યા પાપ રૂપી વિષ પણ આરોગી શકાય. તે જનેનો આધાર માનસિક અંધારણ, મનની સ્થિરતા, એકાગ્રતા, સુસંસ્કર, આચાર વિચાર, ધર્મ ઉપર અડગ શ્રદ્ધા અને અપ્રતિમ પ્રીતિ ઉપર અવલંબી રહે છે. અહિંદ્યાં મારે એટલું સ્પષ્ટ કરવું પડશે કે પર્યુષણ પર્વ જેવા ઉત્કૃષ્ટ હિવસોમાં ધર્મની અચુક આરાધના કરી ધર્મભાવ યુક્ત રહેવું તે પ્રત્યેક પંચ-પરમેષ્ઠ મંત્ર પઠનારા અને પઠાવનારનું ધ્યેય અને કર્તાંબ્ય છે અને હોવું જ જોઈએ.

પણ આ વિષમ કાળમાં શું શ્રવણ અને દૃષ્ટિ ગોચર થાય છે તેના ઉપર કંદ દૃષ્ટિપાત્ર કરીએ. આ જેરી યુગનું જેરી વાતાવરણ લગભગ સર્વની રગેરગમાં જેર જ માવી આ પર્વાધિરાજમાં તો શું પણ અહનીશ અસત્કર્મ લરપદે આચરવા અને સુકર્મને તિલાંજલી આપવા સતત પ્રેરણા કરી રહ્યું છે. અત્યારે પાપ પ્રદર્શન ટેરેટેર લાય છે, જેવાય છે, તેમાં લાગ લજવવાની અનુચિત વિજસ્તિ કરાય છે; વેરવર્ધક કંપનીએ ઉલ્લી કરી તેના ઉત્પાદક, સંચાલક અને સહય બનાવવાનો લય-કર લગીરથ પ્રયત્ન ચોણયો છે. વળી અસ્યારે ટેટલાક પોતપોતાના શાસ્ત્રસિદ્ધાંતથી વિરુદ્ધ ચાલતા માલમ પડી આવે છે. એક વખત આવક પુષ્કળ હતી અને જાવક જુજ હતી, અત્યારે તેથી ઉલટું જ જેવાય છે. તે વખતની ધર્માનુરાગી જૈન જનતા “ખર્ચ ઘટે તો પાપ ઘટે” એ સ્પિદ્ધાંત પાહતી અને પાડવતી, પણ આ યુગની વિવિધ વૈભવમાં રાચી માચી રહેલ જૈન મન “ખર્ચ વધે તો પાપ ઘટે” એવા

ઉंधा सिद्धांतने वणणी रही होय तेम जग्याय छे. ते वणते धर्म उपर अनन्य प्रीति, निक्षण शद्गा अने “कुरणी सम तरणी” खास करीने ज्ञेवामां आवतां, पण अस्यारे तो ते सर्व आसराई गयां होय नहि तेम भाषुकारा भाषुकी रह्या छे. वणी ते सभयमां शद्गा ए ज आध्यात्मिक खलके दरेकज्ञतना ज्ञवननी चावी हुती अने होवी ज ज्ञेत्यु; ते विषु धर्म धडीबार टक्की शक्ये नथी अने शक्यानो नथी; ज्ञेम हिपक विषु चेतरद्व अंधकार प्रसरी ज्यथ छे तेम श्रद्धेयी हिपक विषु धर्म दृपी हिंय गृहेभामां सर्वदा ते प्रसरवानो ज. ज्यां अडग शद्गा नथी त्यां कांध साई छे ज नहि. हालमां शद्गा अन्य दर्शनमां गीरो मुकाई न होय तेम भासे छे. ज्यां शद्गा त्यां ज आस्तिकता; नहि तो नास्तिकताना रोपणु रोपावानां ज. विशेषमां अत्यारे केटवाक तो नास्तिकतामां एट्ले अद्ये उंच दरज्जामां पहँची गया छे के तेच्यो ज्ञेत्यु भर भगवानना शास्त्र आगम द्वारा सिंचन करेला अमृतभय आहेश-इरभानने डोकर मारी धर्मने बाबुल्ये मुक्ती अधम आचरणु करी रह्या छे. आतुं नाम ज नास्तिकता; सभय साथे आचार विचारनो पलटो. हज्जु तो अवसर्पिणी काणनो पांचमो आरो. आवता आरामां केवुं आचारणु थशो ते मुहानो अगम्य प्रक्ष छे.

उपरोक्त सामान्य परिवर्तन अने परिस्थिति उपरांत मुठी विषु खेडोणो नहीं करवाना लाखेण्या पर्युषणु पर्वाधिराज्ञा. हिवसमां, नेन धर्म अने अरा नैनने अणुषाज्ञतां शरभावनार हुएकर्मी डेवां आचराय छे, सेवाय छे ते उपर कांध विचार करीलो. तेमां डेहु रथणे अत्यारे उपाश्रय विसराय छे, नाटक जिनेमामां जडप धुसाय छे, व्याख्यान अने पवित्र कृपसुत्र एकचित्तस्थी अवणु करवाने अद्ये हालु हालु भण्याय छे, अंधशद्गा पोपाय छे, मनरंजन रसीली, शृंगारिक नवलकथा अने इर-इरीआं आवा पवित्र हिवसमां वंचाय छे; धार्मिक पुस्तक अने पुस्तकालय विस्मृत थाय छे. त्रणु मूण तत्व-सुहेव, सुगुरु अने सुधर्मः तेमज पांच अणु, त्रणु शुणु, चार शिक्षा-ऐ आरवत्ता के जेना पालनस्थी गुहस्थाश्रमी आवक आविकाशी देश विरति धनी शकाय छे तो ते कही होय तो अतिचार सहितज. विविध तपश्चर्या करवानो ज ज्यां उत्तम सभय छे तेने अद्ये भिष्टाज जभाय छे, डायना क्षणिक सुभमां सर्वस्व मनाय छे. ज्ञनपूजा-दृव्य के भावनी-सामाचिक-पौष्टि-प्रतिकमणु ईत्याहि डे जे देशविरति श्रावक आविकानी हुंमेशानी इरज छे ते सर्वनो ज्ञेत्यु तेवो आहरतो थतोनथी; धनी ठाणीने ठाठ माठस्थी इराय छे, मर्यादा, शरम, ठज्जतने तिलांजली अपाय छे. विविध प्रकारनां हानमां उहार दीक्षिती आ पवित्र हिवसेमां ऐसो पाथ-रवाने अद्ये डेहु रथणे गंलक्षा चीपाई छे, ज्ञगटां ऐवाय छे, भुवार थवाय छे. घेर ऐसा माटे भज्जा जता होय, हांवां कुस्ती करतां होय तेवा बारीक विकट सभयमां धननो हुव्याय थाय छे. आवां अनेक, नैनधर्म अने ज्ञेनने अन्य तेम लांसीपात्र

પર્યુષણ પર્વ અને તેની આરાવના.

૧૭

ખનાવે તેવાં અનુચિત કૃત્યો ધ્રો સ્થળે આચરાય છે. ચેયાપેય, ભક્ત્યાભક્ત
અને કૃત્યાકૃત્યનો લાભાલાલ વિચાર ભૂલાય છે. શુલ્કર્મની કમાણીને લારે પોટ
જાય છે, અને તેનું જ જમાખર્ય નંખાય છે. ખરેખર ! આવું શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ વર્તન
સર્વ કોઈને શરમાવનાર થઈ પડે, અધોગતિએ લઈ જાય તેમાં નવાઈ છેજ નહિ.

હા ! કેટલું શોચનીય, કેટલું ભયાંકર, હે વીર પુત્રો ! જરા તો શરમાઓ.
આવું અયોગ્ય વર્તન આદરી વીર જૈરવ કેમ શુમાવવા એડા છો ? આર્ય સંસ્કૃતિના
ગૈરવમાં જૈન કોમે કે મોટો ફાળો આપ્યો છે તે કે કેમ જળવાશો ? આવા પરમ
પુનિત પર્વના માંગલિક અષ્ટ દિનમાં વીરની સુધાલરી વાણી ઠાંસી ઠાંસી પીવા કેમ
મથન કરતા નથી ? જૈન ધર્મનો શ્રદ્ધાર્પી ક્રેષ શિરોમણી અલાંકાર અન્ય પંથમાં
ધરાણું મૂડકા કેમ તૈયાર થઈ રહ્યા છો ? સારું છે કે વસુંધરા દેવી તેના એવું
લગાડનાર બાળને હળુંએ ગમગીન ચહેરે જોગામાં રમાડે છે. નહિતો એક દિવસ
એવો આવશો કે ધરતી માતા વિસારશે, મુજશો અને છેવટે હાલના કરમાઈને શુંક
થઈ જતા ધર્મ વૃક્ષનું મૂળ પણ શોદ્યું નહિ જડે.

સાવધાન થાઓ ! હળું વળત છે. આંગ ખુલ્લી કરી ચોગરહમ અવલોકન
કરો. વિપત્તિ વાદળ કયારનાંએ છલાયાં છે, વિગેરવા કટિબદ્ધ થઈ જાઓ.
લાલચે લેલાશો નહિ. પહેલાં તે પર્વની આરાધના કેમ થતી હતી તેના ઉપર
સંપૂર્ણ વિચાર કરો. આવા પવિત્રમાં પવિત્ર પર્વાધિરાજમાં ખાસ કરીને પુણ્ય
રૂપી કમાણી જેટલી કરાય તેટલી કરી દ્યો, તેનું ભાસું બાંધી દ્યો, તેજ સાથે
આવશો, નહિ તો અઢળક ધન હોવા છતાં સિકંદર સમાટવતું ખાલી હાથે જવું
પડશો. જમાનાના ચાળા ને તેના અયોગ્ય આચરણને સત્વર તિલાંજલી આપી
તમારા જતા ધર્મવૃક્ષને શ્રદ્ધાર્પી જળ અહુર્નિશ સિંચી નવપદ્મવિત કરો; તમારા
હુસ્તાગાંજ છે; તે પર્વ તે માટે અમોદ તક છે. હુલોલ માનવ જીવન જીવાની
સાર્થકતા કરો; પુનઃ પુનઃ અલબ્ય છે. આત્મા શું છે, તે પ્રતિ આપણું શું કર્ત્વ્ય
છે, કેટલું દેવું ને લેણું છે તેનું સરવૈયું જેચો. મહાનપુરુષોના જીવન ચરિત્ર
ઉપર વિચારી જીવાજાને શાસ્ત્ર સિદ્ધાંત પ્રમાણે પર્યુષણ પર્વનું આરાધન કરો,
કરાવો, આધ્યાત્મિક જીવન ભીલાવી “આત્માનં પ્રકાશ” પામો અને પામવા
પ્રેરણા કરો. હે શાસનદેવ ! સર્વને સુમતિથી સિંચન કરો. એજ મહત્વકંશા.

અસ્તુ !!!

૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦ ૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦
 એકાહશ અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ
 “ શ્રી તીર્થેકર ચરિત્ર ”
 ૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦ ૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦૯૦
 સેખ.—એક મુનિમહારાજ.

૧

હરિગીત.

જાતા સદા જગળુવનની ઉત્પત્તિના જ્યવંત હો,
 શુરૂ જગતના, આનંદકર જગળુવના જ્યવંત હો.
 ઓ ! જગતાયક જગઇથું ધર્ષ તું જ્યવંત હો,
 જગતાત હે જગવન् સદા જ્યવંત હો જ્યવંત હો.

૨

શુતર્ણાનની ઉત્પત્તિ કરનારા પ્રભુ જ્યવંત હો,
 તર્થ પ્રવર્તનહાર તું અંતિમ વિલુ જ્યવંત હો.
 તીર્થેશ હૃત વત્સલ શુરૂ ત્રિલોકના જ્યવંત હો,
 પરમાત્મશ્રીમહાનીરજિન, જ્યવંત હો જ્યવંત હો.

(શુંગમમ)

શ્રી નંદીસૂત્ર.

આમુખ.

સ્યુંનો ઉદ્ય કેમ પૂર્વદિશામાંથી થાય છે, ગિરિશિખરોમાંથી કેમ નહીંઓનો
 પ્રાહુર્ભાવ થાય છે તેમ કૈન દર્શનની નાની-મહોટી દરેક રોતિનો ઉદ્ગમ કૈનાગમ-
 માંથી પ્રગટે છે

જગતના તત્વો શું કે આત્મતત્વો શું ? આત્મા શું કે પરમાત્મા શું ?
 દ્રવ્યો શું કે દ્રવ્ય ભાવો શું ? ધતિહાસ શું કે ચરિત્રો શું ? કાંય શું કે ન્યાય
 શું ? વિજાન શું કે કળા શું ? મૃત્યુ વિચાર શું કે જન્મ જીવન શું ? ધત્યાદિ દરેક
 વસ્તુઓનું મૂળ આગમ છે.

આ પ્રગતિના પાદચિનહુભૂત મનાતા નકલી જમાનામાં મનુષ્ય જતના
 ધતિહાસ તરફ આપણું લક્ષ્ય એંચાય એ સ્વાસ્થાવિક છે. અને જ્યારે ધતિહાસની
 અંદર દીર્ઘ દિનથી કંધ પણ વિચાર કરીએ ત્યારે આગમની નજીક જઈ ઉલા
 રહેલું પડે છે. તો પછી આગમોમાં ધતિહાસિક વસ્તુ કેટલા પ્રમાણુમાં છે તે જાણ-
 વાની ઉત્સુકતા સૌ કોઈને હોય એ સહજ છે.

શ્રીકાદશ અંગો માંહેના શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર.

૧૬

ઔતિહાસિક પુરુષોના વળીકરણુમાં તીર્થંકરોનું સ્થાન પ્રથમ છે. તો આગમેમાં તીર્થંકરોનું ચરિત્ર કેટલી માત્રામાં છે તે તરફ પહેલો દખિકાણ એંચવો જરૂરી છે.

જ્યારે ભગવાન મહાવીર હેવનું ચરિત્ર લખવા એસીએ છીએ ત્યારે એકજ પ્રશ્ન હું છે કે—આ બાધતમાં આગમે શું કહે છે ?

આનો ખુલાસો આગમજ હોય તેજ આપી શકે, પરન્તુ આપણામાંથી સ્વયં સમાધાન કરનારા તો ધણ્ણા બાઈએ એમ માનતા હુશે કે—આગમેમાં તીર્થંકરોના ચરિત્રો અખંડ હુશે ? કેાઢ એમ પણ માની એડા હુશે કે આગમેમાં તીર્થંકર સંબંધે નહિં જેવું કંદ લખાયું હુશે, બાકીનો આચાર્યોની કાર્ય દિશા અને સાધુની હીનયાર્યા હુશે.

જેએ આગમના અધ્યયનના અધિકારી નથી યાતો તેને વાંચી વિચારી શકે એવા સંગીન જાનવાળા નથી, તેઓને ઉપરોક્ત અટપી કલપનાએ થતી હુશે, તેઓને તે યથેચું કલપનામાંથી તદ્દિન સત્યવસ્તુ પ્રાપ્ત થાય તેવી તીવ્ર જંખના પણ થતી હુશે, તો આવા મનુષ્યોને સત્ય વસ્તુનું બાન થાય એવો પ્રયત્ન કરવાની સંપૂર્ણ આવશ્યકતા છે.

સમુદ્રોમાંના હીરા, માણ્યુક, મીતી આદિ રત્નોને સમુદ્રવાસીજ જાણી શકે છે. તેમ આગમના રહસ્યને તેનો અલ્યાસીજ જાણી શકે એટલે આગમેમાં ઔતિહાસિક તત્વો કેટલાં છે અને તેમાં તીર્થંકરોના ચરિત્રાંશો કેટલા ગ્રમાણુમાં છે તે યથાવસ્થિત તેનો જાતાજ દર્શાવી શકે છતાં યથાજર્ખિ યતનીં એ સૂત્રને આધિન થાઈ આ ઉલેખ કરાય છે.

પ્રસ્તુત નિષંખમાં આગમે પેકીના અગીયાર અંગોમાં માત્ર જે જે તીર્થંકરોના ચરિત્ર ભાગો છે તેનોજ સંબંધ કરવામાં આવશે.

તે આ ગ્રમાણુ—

૧—જે સૂત્રોમાં તીર્થંકરોના ચરિત્રની સ્વતંત્ર વસ્તુએ હુશે તેનો સૂત્રાંક સાથે અક્ષરશઃ અનુવાદ આપવામાં આવશે.

૨—જે સૂત્રોમાં તીર્થંકરોના જીવન સાથે નિકટ સંબંધ રાખનાર પુરુષોનો (કેમકે જોસાલો, જમાલી જયંતિ વિગેરેનો) અધિકાર હુશે તેનો યથાતુક્લ સૂત્રાંક સાથે અક્ષરશઃ અનુવાદ રાંકવામાં આવશે.

૩—જે સૂત્રોમાં તીર્થંકરો સાથે સામાન્ય સંબંધ રાખનાર બ્યક્ટિતએનું ચરિત્ર હુશે. તેની માત્ર યાદી નિર્દેશ કરવામાં આવશે*

* અંગોમાં બીજા જે જે ખુલ્લક ચરિત્રો આવે છે તેની નોંધ સુનાંક સાથે રૂસ-રીપ્ઝુમાં લેવાશે.

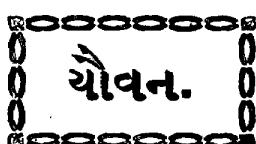
२०

श्री आत्मानंद महाराज

ऐ ख्यात राख्यो। के आ निष्ठन्धमां दशविला सूत्रांडे। श्री आगमीहय संभिति तरक्थी प्रगट थंमेला आगमोना छे ऐट्के ते सूत्रोना भूणपठो। जेवा इच्छनार वांचक्वर्गे ते आगमो तपासवा तस्ती लेवा।

आगमोना जाता भहात्माओने पहेलेथी साथह सादर विज्ञान छे के-आ निष्ठन्धमां जे कंध क्षति ज्युथ तेनी शुद्धि करवा कृपा करशो।

(प्रारंभ अने आगमो रसिक भाग आवता अंकमां) लेखक.

यौवन.

वन सदा सर्वदा वंदनीय छे, ज्ञवनसोमनुँ कद्यवृक्ष छे. ऐ
ज्ञेति प्रदेशनो भाद रवि छे. तेना प्रकाश अने प्रहृष्ट अहौकिक
छे. यौवननी साहलुक चित-विशुद्धिमां प्रभु हृदयनी सात्विक
विमलताना वास छे.

यौवन ऐज ज्ञवन छे—यौवनना शुद्ध शोणीतमां ज्ञवन नृत्य करे छे ऐतु
नृत्य थीने क्यांच देखाय छे ? यौवनमां विवास भावे शुद्धि तेज चमडे छे तेवा
थीने क्यांच चमकता नथी. यौवन पगले पगले सैजन्य अने संस्कारिता सूचवे छे
तेम यौवन-हृदयमां जेवो ज्ञवनप्रेम छे तेवो थीने क्यां छे ?

यौवननां दोलविलोल नयनमां आणुउकेत्या अलिलाप रमे छे. युवानना जेवो
भावनाओनो भूझ्यो अने भक्ता थीने डेण्यु छे ! यौवने आदर्शीना अमृत थीधां
छे. यौवन भनोरथेना भूलेवा रथे छे, तेम विपुल भुशेकीओ छतां ऐ भनोरथेने
सिद्ध करवानी अण्ट शक्तितुँ अक्षयपात्र युवान आत्मामां छे, तेवुं थीने क्यां
छे ते डेआ देखाऊशो ?

आ यौवनने लोगवनारा भानवी ! तहारा यौवनने वेडप्रीश मा. उच्च आह-
र्थी आ॒त थंमेला ए रत्नने कीचडमां रगहोणवानी तहने आंण्य छे. जे 'तु'
ए आपेला रत्नना तेजने जरा पण्य अंभय लगाडीश 'तो' तारी पर भाग्य-
विधाताना प्रेक्षाप उतरशे.

आ नहाला भातापिता ! ऐ भूह रसायणु भर भालुडाना निर्दीप ज्ञवन-
लीलातुँ लीलाम अनावशो नहिं तेना डोमल भगज पर संसारना उरी पवनना
अपाटा नांभी ज्ञवनहोलाने क्लुषित करवानी तमने आण्य छे.

तहमने पुत्र वात्सल्यता माटे ज्ञगरने प्रेम डोय तो तेना सुकेमल
भगजने डेणवी विशुद्ध पथे छोडी मुक्शो पण्य तेनी अमर आशाने गुंगणावी
मारशी नहिं.

जैवन-परिपाठी.

२१

जैवन ! तुम सुवासीत सुमनेनो पुंज छो, ए पुंजमां निवास करवा भाटे
मारी प्रार्थना छे के—अमर युवानीना स्थाने जेओ। पहांची गया छे ते निरंजन
स्थाने अमने पहोचाड़।

हे जैवन ! तहारी सेवामां आजे पञ्चीश वर्षना पडाड समान एक
मासिक प्रवेश करे छे। आ ताजा सुंदर भुशनुमा समाचार सांलग्नी तेने आनंद-
धर्मनो अवधि ज होय।

ओ जैत्यना जेम लार युवान मासिक ते कोणु आत्मानंद प्रकाश। जगत
तेम समाजने अधकारमांची प्रकाशमां मुक्तवानी अतुल सेवामां युवानी प्रगटावशे
अने पोताना वांचडेने नवनित-लुवनलक्ष्य विचारेना कूल प्रकाशथी आंलु
प्रभादित बनावशे।

तेना विधायडे—संचालडेनो कार्यमार्ग निष्कंटक जनो, अने ए तरुण
मासिकतुं जुहुं स्वरूप जगत् आगण धरे तेवुं धृष्टी हुं विरभुं छुं।

ओ तरुण ? शतंजीव।

“ तारुण जेम निहाण ओ ? ज्ञाला
भम जैवन पन्थ उलग, ओ विलु ? ” वेखक विहारी।

परिपाठी.

अने

चतारि अहुदस होय गाथानो वंदन पाठ।

(वेखक श्री विहारी।)

मंगलाचरण।

“ नमित्य वध्वामाणं शुणामि जिणचेहए विविहुते
चतारि अहु दस दोय इमाए गाहाए संगहिए ” ॥ १ ॥

श्री वर्धमान स्वामीने नमस्कार करीने ‘चतारि’ ए गाथा वडे निर्झश
करातां विविध लुन जैत्येनी स्तुति करं छुं।

प्रथम परिपाठी—गा. २-३-४-५

अष्टापद तीर्थनी स्तुति.

चतारि अहु दस दोय, वंदिया जिणवरा चउवीसं,
परमह निद्वियद्वा, सिद्धा सिद्धि मम दिसंतु। ॥ २ ॥

૨૫

મ્રી વ્યાતમાનંદ પ્રકાશ.

ચત્તારિ દાવિલણાએ, પચ્છામઓ અદૃઢાચરાં,
દસ પુષ્ટાએ દો અદૃઢાવયમિ વંદે ચઉબ્બીસં. || ૩ ||
પુષ્ટાએ ઉસમાંમિયં, દાવિલણાઓ સંમચાં ચત્તારિ,
પચ્છામિ સુપાસુ માં, ધમ્માં દસ ઉત્તરાં. || ૪ ||
વળણ તણુમાણ લંછણ પમુએહિં, અલંકિયા નિય-નિએહિં,
મરહેસર નિમ્માવિયા, અદૃઢાવય જિણાવરાએ. || ૫ ||

જેમના ફરેક કાર્યો પરમાર્થે સિદ્ધ થથા છે અને જેઓ સિદ્ધદશાનો અનુ-
ભવ ફરે છે એવા ચાર-આઠ-દશ-અને એ એમ અનુફર્મથી વંદના ચોનીયો
જીનવરો મને સિદ્ધ આપો. ૨

આષાપદ પર્વત પર રહેલા એવા દક્ષિણમાં ચાર, પશ્ચિમમાં આઠ ઉત્તરમાં
દશ અને પૂર્વમાં એ એમ $4+8+10+2=24$ ચોનીસ અતિશય-આઠ પ્રાતિહા-
રીથી શુક્ત ચોનિશે જીનવરોને નિકાલ વંદન કરું છુ.

જેની અંદર પૂર્વદિશામાં ઋષણનાથ અને અજીતનાથ, દક્ષિણમાં સંભવનાથ
અભિનંદન, સુમતિનાથ અને પદ્મપ્રભુ, પશ્ચિમદિગ્ગ્યવિભાગમાં સુપાર્વનાથ, ચંદ્ર-
પ્રભુ; સુવિધિનાથ, શિતલનાથ, શ્રેયાંસનાથ, વાસુપૂલયસ્વામી, વિમલનાથ, અન-
તનાથ, અને ઉત્તમ એવી ઉત્તરદિશામાં ધર્મનાથ, શાન્તિનાથ, કુંશુનાથ, અર-
નાથ, મહિલનાથ, સુનિસુવતસ્વામી, નભીનાથ, નેમનાથ, પાર્વતનાથ, અને મહા-
વીરસ્વામી તીર્થંકરો છે. પોતપોતાના મનોહર વર્ષ, સુંદર દેહમાન અને લંછનથી
અદૃઢત જીનથીયો આષાપદ પર્વતપર ભારતરાજએ નિર્માણ કરેલ છે. તેને મારી
પુનઃ પુનઃ વંદન હો ?

બીજી પરિપાઠી ગા. ૬-૭

સમ્મેતશીખર તીર્થ વંદન.

ચત્તારિઓ અરિમુકા, જિણાવરા અદૃઢાદોય એવં,
સમેયસેલસિહરે, વીસં પરિનિબુએ વંદે || ૬ ||
ચઉસદા પુણએત્થં, અત્થવિસેસપ્યાસગે ને યા,
ગાહાએ ચરિમધં, સંવેસુ વિતુલ્લ મત્થેસુ || ૭ ||

આરે (કુષાયો) આંતર શાનુએથી રહિત આઠ-દશ-અને-એ-૮-૧૦૫૨૩૨૦
એમ વીશ જીનવરો સમેતશીખર ઉપર નિર્વિષુ પહ પાખ્યા છે, તેએને હું વંદન
કરું છું. અહીં એટલું ચાદ રાણવું કે ઘડબીસં પહના-ચ અને ડ એ અંને
શાણ્ઠો અર્થાની વિશોષ સ્પષ્ટતા કરનારા છે. અર્થાત ગાથાર્થને સ્નોચવનારા છે તેમ ફરેક
પરિપાઠીમાં બીજી ગાથાનો ઉત્તરાર્થ પરમદ્ધ નો અર્થ એક સરળોજ સમજ લેવો.

परिपाठी.

२३

त्री४ परिपाठी गा. ८-६

शत्रुंजय तीर्थ वंदन.

चत्तारि पयंपुव्वंब, अडू-दस-चउविमत्त-वीसत्ति,
पंचजुया तेवीसं, सत्तुंजय सिहरए वंदे || ८ ||

दोयत्ति हुंति इंदा, दोसग्गातस्स पालगा तेणा,
दोएहिं वंदिया, दोय-वंदिया हुंति जिणचंदा. || ९ ||

अे हिभाचलना शीभर सभान श्री शत्रुंजय तीर्थपर रहेल चार क्षायथी
रहित आठ-इश-वीशने चारथी भागता $20 \div 4 = 5$ शेषमां आवेल पांच अे भ
 $8+10+5=23$ त्रेविश उनेथरैने वंदन कृ३ छुं—धन्द्रो ऐ स्वर्गना पालक
होवाथी होय कङ्कवात्य छे अर्थात् पूर्वांकित उनेथरै होयवंदिय-धन्द्रोथी ‘पूजा-
अला’ कही शकाय छे.

परिपाठी, चाथी. गा. १०

“ नंदीश्वर द्विपय चैत्वंदन. ”

चउ अडगुण बत्तीसं, दो दस वीसत्ति मिलिय बावण्णा
नंदीसरे चउसहा मयंतरे वीस चेहए वंदे || १० ||

नंदीश्वर द्विपमां आवेल चार अने आठथी शुणुतां वत्रीश $4 \times 8 = 32$ अने
ऐ ने दशथी शुणुतां आवेल $2 \times 10 = 20$ वीश अे भ कुल पर भावन चैत्योने
वंदन कृ३ छुं. तेम च अने द्वु शण्डथी भतान्तर कहपीने नंदीश्वर द्वीपना वीश
चैत्योने नमस्कार कृ३ छुं.

परिपाठी पांचमी गा. ११

“ विश विहुरभान उनवंदन. ”

चत्तारि जंबूदीपे धायइसण्डेडु पुक्खखरद्दे
दोरहिया दस अड्डाओ, वीसं वंदे विहरमाणे || ११ ||

ज्ञम्भुदीपमां चार धातक्कीभन्डमां आठ अने अर्ध पुष्टरावत्तमां दशभांथी अे
आठ करतां रहेल $10 - 2 = 8$ आठ अे भ $4 + 8 + 8 = 20$ वीश विहुरभानने वंदन कृ३ छुं.

परिपाठी छही गा. १२

“ वीश ज्ञन-तीर्थ कैरैने वंदन. ”

जंबूदीपे चउरो, दुदु अरिहा पुव्व पञ्चिम विदेहे
अड्डाड धायइ पुक्खरे, उक्कोसं वीस जम्मओ वंदे || १२ ||

पूर्व अने पञ्चिम महा विदेहमां ऐ-ऐ तेज प्रभाषे ज्ञम्भुदीपमां चार
धातक्की खंडमां आठ अने पुष्टरा द्विपमां $10 - 2 = 8$ आठ तेम एक सभये उत्कृष्ट
ज्ञनतां (ज्ञन थतां) $4 + 8 + 8 = 20$ वीश उनेथरैने वंदन कृ३ छुं. (चालु)

જી આપણી (જૈનોની) વીરતા ક્યાં ?

લે. સુવાકર.

સુચના.—અભરદાર (માંયકંગલા, નિર્માલ્ય અને નિઃસત્ત રહેતા ધર્મચિત્ત મહાનુભાવોએ આ લેખ વાંચવા તરફી ન દેલી.)

ન સમાજની આધુનિક પરિસ્થિતિ નિહાળાતાં જા પ્રક્ષ સહજ
ઉદ્દેશે છે કે “આપણી વીરતા.” ક્યાં ? આજે સારું જગત
ઉત્કાન્ત કરી રહ્યું છે.

જે હેઠો અને સામ્રાજ્યો પરતંત્રતાની બેડીમાં જકડાયેલા હતા. જેમને
ગુલાંગીમાં આનંદ હતો અને જેમનું જીવન, ધર્મ કે રાષ્ટ્રનું ભાવી ધીન્યાઓ
ધરી આપે તેના ઉપરજ અવલંઘેલું હતું; તે નિર્માલ્યમાં નિર્માલ્ય પ્રણ-રાષ્ટ્ર
આજે જાગૃત બની કુચ કદમ પ્રગતિ સાધી પોતાની વીરતાના ખણે આજે સમસ્ત
રાષ્ટ્રની પોતાના તરફ દ્રષ્ટિ ખેંચી રહેલ છે.

આજે પરતંત્રતામાં આનંદ માનનાર, ખુશામતને પ્રબુને પણ પ્રારિ
ગાણ્યનાર, ક્ષુદ્ર કલેશોમાં મહત્ત્વ માનનાર અને ધર્યાંગિનમાં સળગવામાં પ્રબુતા
માનનાર પ્રણ પરતંત્રતાની બેડીઓને તોડી નાખી ખુશામતને ઝેંકી દ્રષ્ટ, કલે-
શોને દેઝનાવી દ્રષ્ટ, ધર્યાંગિને દરિયામાં પથરાવી પોતાની વીરતાથી સ્વતંત્રતાનો
વિજયદ્વાજ ફૂરકાવી રહેલ છે. અરે આપણું હિન્દની પરિસ્થિતિ. લગાર નજરે
નિહાળો. જે પ્રણ ક્ષુદ્ર કલેશોમાં, પરસ્પરની મારામારીમાં, માન અને મહત્તાના-
માટાધિના ભારમાં લદાવાને ધર્યાંછીતી. તેજ પ્રણ આજે પોતાની વીરતાથી પણ
ધૂળાવી રહેલ છે. અને નિર્માલ્યતાથી સ્વરાન્ય, અને સ્વરાજ્યની જાહેર ઉદ્ઘોષણા
કરી રહેલ છે. તો આપણે હિંદુસ્થાનમાં વસનાર મુઠીલર જૈનો આજે ક્યાં છીએ.
વીરના પૂજારીઓની વીરતા ક્યાં ? તે પ્રક્ષ દરેક સુહૃદ્ય શાસન સેવકના હૃદયમાં
જરૂર ખટકતો હોવો જોઈએ.

આપણું પૂર્વલો વીર, અને આપણે પોતાની વીરતાથી જગતને આશ્રય-
અકિત કરનાર, અને પોતાનીજ વીરતાથી જગતમાં મહાવીરતું અતુપમ માન
મેળવનાર પ્રબુ મહાવીરના પૂજારી તો આપણી વીરતા અને વીર પૂજા આજે
ક્યાં છે ? અહિંસા પરમો ધર્મના ઉપાસકો પોતાની વીરહંકથી શત્રુઓના હૃદયકમ-
લનો સંકોચ કરી હેતા. તેના એક શાખથી શત્રુ જૈન્ય કાંપતુ, તેની આંખનો એક

આપણી વીરતા ક્યાં ?

૨૫

ખુણે લાલ થતાં મોટા માન્ધાતાનાં સિંહાસન ડગમગતાં, છતાંય તેનું હૃદય સરોવર તો કરણુના જલથી છલકાઈ જતું એજ અહિસા પરમો ધર્મના ઉપાસકો આપણે. વિચારો આપણી વીરતા ક્યાં ગુમાવી બેઠા છીએ?

આ દેખ વાંચી લગારે ચમકશો નહીં અહિસા પરમો ધર્મના ઉપાસકને એ વીરતા કેમ છાને એવી લગારે આશાંકા આખુણોમાં. અહિસા ધર્મ નો ઉપાસક જ ખરે વીર અને ધીર બને છે. વીરતા કાંઈ એક પ્રકારની નથી હોતી. મનુષ્યો ધર્મવીર, 'ધ્રુવાચર્યવીર. અને કર્મવીર, દાનવીર, હોઈ શકે છે.

હું જ્યારે જ્યારે નૈન સમાજનો, જૈન સંઘનો અને સમસ્ત નૈન શાસનનો વિચાર કરું છું લારે તંતી ઉજ્જ્વલિ; તેની પ્રભુતા, અને એના વિજયડંકના નાદનો ખરે એવનિ મારા કર્ણપટપર અથડાય છે અને તેજ વખતે એ ભૂતકાલિન પરિસ્થિતિ સાંભળી અને અત્યારની પરિસ્થિતિ જોઈ મારું હૃદય દ્રવે છે. હું તો સહાય એમજ ઈચ્છાં છું કે જેવું મારું હૃદય દ્રવે છે. તેવું દરેક શાસન શુલેચ્છકને શાસનની સાચી ધગશ વાળાને જરૂર થતું જ હશે.

વાણીયામાં કેટલી તાકાત હોય છે તે જોઈ લે. ધૂધલે બાળુ ચલાંયું, ચાલાક તેજપાલ તરી આગળ થયો. અને પૈતે બાળાવલી ચલાવી અન્ને વચ્ચે હાડણ શુદ્ધ ચાલયું અન્ને ધૂધલ હાર્યો અને જીવતો કેદ પકડાયો. તેને જીવતોજ પાંજરામાં પૂરી વીરધવલની સલામાં ખડો કર્યો. આટલા પરાજ્ય છતાં અભિમાની ધૂધલનો ગર્વ ગજ્યો. નહોતો, “ અભિમાની મનુષ્ય વ્યર્થ ગર્વના હાથી ઉપર ચઢી પોતાનો કાળ નળુક એંચી આણેં છે. ” બીજે હીવસે લોહશૂભૂખલા પહેરાવી અભિમાની ધૂધલને રાજ સલા સમથ ઉલ્લો રાજ્યો. અને તેણું ઉત્તર રૂપે મોકલેલ. કાળળા, કાંચળી અને સાડી તેની સન્મુખ મુક્કી કહેવામાં આંયું. આવું વ્યર્થ: અભિમાન ન રાખીયે. શેરને માથે સવાશોર જરૂર હોય છે. એ નહોતું. ભૂલવું. હું આજે આ તમારી મોકલેલી વસ્તુઓનો ઉપયોગ તમે કરો—અર્થાત કાળળા આંખમાં આંજો અને કાંચળીને સાડી પહેરો; ધૂધલ કોધથી ધમધર્યો પણ પાંજરામાં પૂરાયેલા સિંહની ગર્વના કેમ નકામી જાય છે. તેમ તેનો કોધ અસ્થાને હતો. તેજપાલે પાસે જઈ તેની વસ્તુ તેને પહેરાવી—કાંચળી અને સાડી પહેરાવી; અને બતાવી આંયું કે કોનું રાન્ય શુજરાતમાં ચાલે છે તેમજ તેં માની દીધેલા કાળપાડિમાં તારા કરતાં પણ કેટલું વિશેષ બળ છે.

ધૂધલમાં એકલું વીરત્વ હતું, તેને કાંઈ આઙ્ગુ ખાંઝુનો વિચાર કે આ કાર્ય કે અકાર્ય છે તેનું કાંઈ વીરત્વ, બીજને હુઃખ દેવામાં, ગરીબ રૈથતની મા બહેનો લુટવામાં, બીજની લદમી લુંટી લેવામાંજ વપરાતું

ત્યારે આ ધર્માત્મા વીરપુરુષનું વીરત્વ ભીજનું રક્ષણ કરવામાં ભીજને ભયથી મુક્ત કરવામાં અધર્મ ટાળવામાં, છીંઓનું સતીત્વ રક્ષવામાં ભીજના લક્ષ્મી બંડારો સહિસલામત રખાવવામાં અને પરહુંખાયક અલિમાનીઓના મદ ચુણું કરવા માટેજ વપરાતું. અહિંસા ધર્મને પરમ ઉપાસક વીર પુરુષ કદીપણ પોતાના શૌર્યનો અને વીરતાનો હુરુપચોગ નહિં કરે. ભીજના પીડનમાં તે કદીપણ નહિં રાજ રહે અને સહાય ધર્મના રક્ષણ માટે તત્પર રહેશે આપણે આવા વીરપુરુષો જેઠાં છીંઓ. ધર્મનું રક્ષણ કરે તીથેને સ્વતંત્ર રાખી ભાગી આત્મ આત્મ કલ્યાણનું દ્વાર ઇપેજ રહેવા હૈ. તેને આવ-કનું સાધેન માનનાર કરતા આત્મપુનિત કરવાનું સાધેન માનનાર બનાવી હૈ, અને પરહુંખ બંડક નીવડે. આ વીર પુરુષની વીરોચિત વીરતાનાં હજુ એકાદ એ દ્વારાન્તો જેઠ પછી આગળ વધીશા. (ચાલુ.) —

આ ભારત વર્ષમાં આપણા પૂર્વનોએ અપરિમિત દ્વય ખરચી પૂર્ણશક્તા પૂર્વક આપણા આત્મ કલ્યાણ માટે અવિષ્ણની જૈન પ્રજને સોંપેલો અમૃત્ય, અપૂર્વ તીર્થોદ્ધી વારસો આપણે જેઠાં તેવી રીતે સાચવી શક્યા નથી એમ ડેટલાંક વર્ષોથી ધરના અને બહારના તરફથી આપણા તીથો ઉપર થતાં આક-મણોથી જેઠ શકાય છે. ડેટલીક વળત પ્રમાહ, કાયદાનું અસાનપણું અને નિય-મિત વ્યવસ્થાની ખામી, માન અને મતસેહોની હાજરી, આત્મસોગ આપનાર બંધુઓની ઉણુપ વગેરેને લઈને આપણે આપણા પવિત્ર તીર્થી માટે ઘણું શુમાર્યું છે. ગતમ્ ન શોચામિ તે ભૂતકાળ ભૂલી જઈ હવે આપણે જાગૃત થવાની જરૂર છે. આપણા જે પવિત્ર તીર્થીના હકો, હુક્મત અને સરક્ષણ માટે વર્તમાન કાળના સંચોગો જેતાં હિંહસ્તાનના સમય તીર્થીની વ્યવસ્થા પૂર્વક સં-ભાળ રાખવા, બંધારણપૂર્વક સમય હિંદના જૈનોનું એક મંડળ-તીર્થરક્ષણ કમીટી નીમિવાની જરૂર છે. એમ શેડ શ્રી આણુંદજી કમીટી પોતાના કખજનમાં રહેલા તીર્થીના રક્ષણની ઝરજ ખજાવે છે, તમ પંજાય, બંગાળ, મારવાડ, મેવાડ દક્ષિણ વગેરે પાંતીના તીર્થીની સંભાળ માટે તે પાંતના આગેવાનોની કમીટીઓ પણ દેખરેખ રાખીને ઝરજ ખજાવે છે. પરંતુ આવી છુટીછવાઈ જુહી જુહી વ્યવ-સ્થામાં બંધારણ પૂર્વક સમય હુંદનું એકત્ર મંડળ કે તીર્થ રક્ષણ કમીટી જેવું મંડળ ન હોવાથીજ તીર્થીના હકો માટે ભૂતકાળમાં ઘણું શુમાર્યું છે અને તેથીજ

જૈન કોમે સવેળા સાવચેત થવાની જરૂર.

૨૭

અત્યારે તેવા વ્યવસ્થિત — વ્યાપક બંધારણુની અગત્ય ખાસ છે તે સંહજ સમજ શકાય તેવું છે. હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા વિલાગોનો નિર્ણય કરી તેવા ફરેક વિશાળના તીર્થીને અંગે વિશેષ સંભાળ અને વ્યવસ્થા રાખી શકે તેવા ફરેક પ્રાંતવાર તીર્થરક્ષણું કમીટીઓ નક્કી કરી અને તે તે પ્રાંતના તે તે કમીટીના પ્રતિનિધિઓના વાળું એક સમય હિફના તીર્થીનું મહામંડળ - જનરલ તીર્થરક્ષક કમીટી જેવી બંધારણું પૂર્વક ચોજના કરવાની જરૂર છે કે જે જનરલ તીર્થરક્ષક કમીટી ફરે વર્ષ એક એક પ્રાંતમાં મળે; પોતપોતાના તીર્થી સંબંધી હૃદીકરો વગેરે રજુ કરે જેથી આપણું તમામ તીર્થીનો સંપૂર્ણ પરિચય થશે, અને કેમ અને તેમ જલદીથી તમામ તીર્થીની ડીરેક્ટરી તેવા શરૂઆતના ધર્તિહાસ સહિત તૈયાર કરી પ્રકટ કરવી જેથી તે પવિત્ર સ્થળોનો વાભ પણ જૈન સમાજ સહેલાઈથી મળાવી શકે અને તેવા તીર્થીનો ધર્તિહાસ તૈયાર થતાં હક, હકુમત રક્ષણું અંગે જ્યારે જરૂર પડે ત્યારે તે ઉપગોળી થઇ પડે તે માટે શેડ શ્રી આખંદગુજરાતી કલ્યાણુની પેઢીના માનદ કાર્યવાહકોને નમ્ર સુચના કરીએ છીએ કે આપની તીર્થીની સેવા કરતી પેઢીથી આવું વ્યવસ્થિત બંધારણ સુર્વકનું એક મહામંડળ તીર્થરક્ષક કમીટીનો જન્મ થાય એવું જૈનકોમ અંતઃકરણ પૂર્વક ધર્યું છે.

વત્તમાન સમાચાર.

જૈન કોમે સવેળા સાવચેત થવાની જરૂર.

કાઉન્સિલ એંડ સ્ટેટ તરફથી કેન્ટોન્મેન્ટ સ્થાનો માટે એક સરકુલર બહાર પડ્યો છે—તેની નકલ આ સાથે છે તે બાબતમાં જૈનોને હિંદુ બહાર ગણ્યાતા નીચે મુજબ પરિણામ જેવાય છે.

આ સરકુલર સાથેની નકલમાં લગેલ તારીખથી લાગુ પડ્યો. આ બાબતમાં પોદાર કરનારે તે પહેલાં કંઈક કરી દેલું જોઈએ આ કાયદો કરવામાં જાણવા પ્રમાણે ધ્યાલણોનો હાથ છે. કુસરી પત્રના તંત્રી જૈનોપર મુનશી જેવોજ પ્રેમ છે જેએ જૈનોને હિંદુથી જુદા પાડવામાં પૂર્ણ સમ્મત છે.

દોં તિલકે હિંદુ શણદની વ્યાપ્યા “વેદ માને તેજ હિંદુ” આવી કરેલ છે જેથી એ રીતે કુશુલ રાખીને પ્રસ્તુત તરકટ કરવામાં આવેલ છે.

જૈનો હિંદુથી જુદા નથી આ માન્યતાવાળા પણ થોડા (દક્ષિણી) ધ્યાલણો પણ છે.

પૂના ખડકીમાં એક સભા ભરાઈ હતી જેમાં હિંદુ મહાસભાના પૂના ખાતેના સભ્યો ધ્યાલણો જૈનો હિંદુએ વિગેરે તરફથી એવો દરાવ થયો છે કે “ જૈનો હિંદુ છે. તેને અલગ કરવા એ ડાઈ રીતે પ્રશ્નસ્ય નથી. ”

२८

શ્રી અત્માનંદ પ્રકાશ.

વળી તે તરફનું એક ડેપ્યુટેશન પણ પૂના કલેક્ટરને એકાદ સેન્ટાઇમાં ભળશે.

આ સરકુલર હાલતો કેટોનેંટ છાવણીવાળા રથાનો (ખડકી; વઠવાખુડાંગ, રાજકોટ સદર, ડીસા કેંપ, વિગેરે) માટે છે પણ તે પસાર થતાં એજન્સી માટે પણ એજ સરકુલર જોઈ વામાં આવશે.

માનીયે કે—મ્યુનિસીપાલીટીમાં હિંદુની ઉ સુસલમાનની ઉ પારસી વિગેરનો ઉ એમ પાંચ વોટ છે હવે જે નૈનો હિંદુન મનાય તો અને તેનું વર્ગાંકિરણું પારસી વિગેર સાથે થાય તો નૈનોની ચુંટણીનો વખતજ ન આવે અત્યારે નૈન-નૈનેતર હિંદના વોટથી નૈન ચુંટાય છે તે બનેજ નહિ.

અત્યારે કેટલેક ઠેકાણે નૈન વૈષ્ણવોની કન્યાની લેવડ દેવડનો પ્રસંગ શરૂ છે જેમાં એકદમ ગોટાણો થાય.

નૈન-વૈષ્ણવોનો હરેક કાર્યમાં ને પરરપર મેળ છે તેમાં તુટી આવે એક ખીજ જુદા જુદા છીએ એ ભાવનાને સ્થાન મળે વૈમનરય થાય કેથી નૈનોને ધારાસલા વિગેરમાં પોતાનો અવાજ પહોંચાડવાને મોટી મુશ્કેલી ઉલ્લિ થાય.

નૈનો હિંદુથી જુદા પડતા હિંદુએ સુસલમાનોની પેઠે નૈનોથી પણ બટકશે હિંદુ રાજા-ઓનો પ્રેમ મેળવો. કઠીણું થઈ પડશે. ન ગચ્છેત જૈન મંદિરં-નગચ્છેત શૈવ મંદિરં વિગેરને ભજણું પોષણું ભળશે. પરિણામે અન્ય ધર્માંચી સમાજમાં આવી શકશે નહીં. અને નૈનીએ નૈનત્વથી રહિત થાય એવું પણ બને. નૈનેતરો નૈનોને નાસ્તિક કહે છે. હવે જુદાઈ થતાં આ હિંદુ ગ્રલેચ એવા શાફથી સંબોધિત એ પણ બનવું સંભવિત છે. જેથી હિંદના સર્વ શહેર ગામના નૈન સથે મીટિગો મેળવી પ્રોટેક્ટ આ માટે ઉદાવવા જરૂર છે અને નૈન કેન્દ્રનસ એંડ ચન્ડીઅંદ્રા વિગેર સંસ્થાએ પણ આ માટે હીલયાલ ઉપાડી લેવા જરૂર છે.

એક મુનિશ્રી.

No. M. L. L. 196.

From,

P. B. Haigh, Esq. M. L. A., I. C. S.

DISTRICT MAGISTRATE POONA.

To,

The Executive Officer & Secretary,

CANTONMENT BOARD POONA.

Poona 31st May 1927.

Subject:-Cantonment Elections 1927.

Sir,

With reference to your No. E. : R./589 dated 28-5-27 I have the honour to state that Government are being moved to

નૈતોએ સનેળા સાવચેત થવાની જરૂર.

૨૬

amend Rule 7 of the Electoral Rules so that in the case of Christians, the Christian names and subnames may be recorded, and in the case of married women or widows, the husband's name, but in the case of unmarried women the father's name. This procedure may be adopted in anticipation of Government orders.

2. As regards Schedule I of the Electoral Rules, Jains, Sikhs and Buddhists are not Hindus. They should be classified among " others " and not included among " Hindus. "

3. The recommendations of the Cantonment Board poona forwarded under your No. E. R / 4055 dated 28-3-1927 have been forwarded to Government whose reply is awaited.

Your most obedient servant,

S. D. P. B. Haigh.

District magistrate, Poona.

Copy to the Executive officer and Secretary cantonment Board Kirkee for information and guidance.

Sd. X X X
District Magistrate, Poona.

હયાજનક મહાન સંક્રાંતિ.

દેશેક મનુષ્યને યથાશક્તિ મનુષ્યો અને પશુઓની પૈસા, અનાજ, કપડા અને લાગણી તથા આખાસનથી સેવા કરવાની ઉલ્લી થયેલી તક.

ગુજરાત કાઠીયાનાડના પૂર્વના કોધ કહીન પાપકર્મના ઉદ્ઘયથી ગયા અડવાડીયામાં અતિવિષ્ટ થતાં ભારે સંકટની સ્થિતિમાંથી પસાર થયેલ છે. એકાએક અણુધાર્યા સંકટમાં ત્યાંના મનુષ્યો તથા પશુઓ વગેરેને ઉતારી દીધા છે. અનેક ગામોના ગામો તથાયા છે પાણીમાં કુણ્ણા છે. મનુષ્યો અને પશુઓ હજરો મકાનો પહોથાથી અને જલ પ્રવાહમાં તથાધને મોટી સંખ્યામાં ભરણું શરણું થયા છે. કુદુંબોના કુદુંબો ધરભાર વગેરેથી રખડતાં થતાં તેમને વીતેલ સંકટો સાંભળી પાણાણું હુદ્ધોને પીગળાની આંખોમાં અશુની ધારાઓ વહેવડાવે છે. કાઠીયાનાડ કરતાં ગુજરાત પ્રાંતમાં ઉપરોક્ત તુકસાન વિરોધ થયું છે. ઉત્તરે આણું, દક્ષિણે લર્દ્ય, પૂર્વ પશ્ચિમ માળવા અને દાહેદ ગુજરાતનો મોટો ભાગ, બને ભાવ પ્રદેશો અને જાલાવાડ પ્રાન્ત સુધી આ તોષને ગંભીર રૂપ પકડયું હતું. વડોદરા અને આસપાસના ગામો, જેડા અને તેના જીવામાં આમોદ, જાખુસર તેમજ અમદાવાદ અને આસપાસના ગામો લર્દ્ય વગેરે સ્થળે અનેક મનુષ્યો એ આ ડોપમાંથી અખ્યવાન ત્રાહે ત્રાહે

જુમેણી પણ જ્યાં સૌ પોતાના જ્ઞાન સંભાળી શકે તેમ ન હોય ત્યાં ડેણું કોણે બચાવે ? અનેક શહેર, ગામો ગામડાયોની-હૃદયપાલક-કરણાજનક હક્કીકત વાંચતાં સંભળતાં-હૃદય કંપી ઉંડે છે. રેલવે, તારટપાલના બ્યવહાર પણ તોષાનની અસરથી નાખુહ થતાં સંકટોમાં વિશેષ વૃદ્ધિ થઈ, રેલવે બ્યવહાર અટકી જ્યાથી દ્રેક સ્થળોના જનસેવકોએ બનતો બોગ આપી સેવા કરી રહ્યા છે. છતાં હન્દરો મતુષ્યો નિરાધાર નિરાશ્રીત થઈ પડ્યા છે. તેની વાર કરવા આજે મુંખદ અમદાવાદ વગેરે સ્થળો સંકટ નિવારણ કરે એલવામાં આવ્યાં છે. હન્દરો નો શું પણ લાયો ઇપીયાથી પણ પુરું થાય તેમ નથી, વાયકો તમારા હૃદયમાં દ્યાનો કરો વહેતો હોય, સંકટ વાંચી સંભળી-હૃદય દનતું હોય, તો આવા નિરાધાર થયેદા મતુષ્યો (જાતિ ધર્મ બેદ રાખ્યા વગર) ની જ્ઞારે થવા સંકટ દુર કરના-ઓષ્ઠું કરવા તમારાં ખરિં કર્તાંન્ય લાગણી બતાવી પૈસા વગેરે આપી ન ચુક્તા. પૈસા એકડા કરવાને માટે આખું જીવન છે, પરંતુ ખરી જન સેવા (તેમાં પણ ખરેખરા સંકટના સમયે) આવી પણો જીવનમાં ભાગ્યેજ મળે છે, જગતનો મહાન પુરુષ જગડુથાબ આજે યાદ આવે છે એવા ખરા દ્યાળું જગડુથાબ બહાર આવવાની જરૂર છે. નૈન ડામ ખરેખરી દ્યાળું ગણ્યાય છે. ખરી દ્યા તે તેનો મુખ્ય ધર્મ છે. નૈન બંધુઓ અને મુનિ મહારાજાઓને વિનાંતિ છે કે સેવા ભાવનાના આ ક્ષેત્રમાં તેમનું સ્થાન છે, જેથી અહિસાનો અપૂર્વ વારસો ધરાવતી નૈન ડામ જાતિ કે ધર્મનો બેદ રાખ્યા વગર પોતાની લક્ષ્મીનો અને લાગણી તથા શક્તિનો ઘણોળા પ્રમાણુમાં સહબ્યય કરી સંકટમાં પડેદા મતુષ્યોને રાહત-શાંતિ આપવા પોતાનું વિશેષ પ્રમાણુમાં બનતું કરીને હિંદની ખોળ ડેઢને આર્થિક ક્રકિટ કરશેજ ! ! ! જાણુવા પ્રમાણું નૈન સ્વયંસેવકાં અનેક સ્થળો સેવા આપી રહ્યા છે, વળી આ સેવાના કાર્યમાં મુંખદ, વડોદરા, અમદાવાદ, લાવનગર, વઠાણું આહિ સ્થળોથી તેમજ સૌરાષ્ટ્ર સેવા સમિતિના બંધુઓ આગેવાની બરેલો ભાગ લઈ સેવા બળવે છે તે જણી આનંદ થાય છે. અને સંકટમાં સપદાયેવા મતુષ્યોને જલહીયી સંકટ દૂર થાય તે માટે વધારે નોરથી તેઓ જન સેવા કરે એમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીયે છીયે.

શેડ શ્રી ભાગુત્તમાનંદ ભુહરાજુનો સ્વર્ગવાસ.

મુંખદમાં ધણ્ણા વર્ષોથી ચાલતી શેડ કેસરીયંદ ભાગુત્તમાનંદ પેઠીના ભાલેક શેડ ભાગુત્તમાનંદ ગયા અશાઢ વહી ૮ શુક્રવારના રોજ પોતાના વતન ભીલીમેરા શહેરમાં સ્વર્ગવાસ પાણ્યા છે. શેડ ભાગુત્તમાનંદ સરલ સ્વભાવી, શાંત, સાદા અને દેર, ગુરુ અને ધર્મના ઉપાસક હતા. બ્યવહાર અને બ્યાપારની દુનિયાનો અભ્યાસ કરી પોતાની શરારી પેઠીને સારી રીતે ભીવિની હતી ર્ખી ડેળવણી ઉપર પ્રેમ હોવાથી પોતાના વતનમાં એક કન્યાશાગાનો જન્મ આપ્યો હતો. ભીલીમેરાના તેઓશ્રી નગરશેડ હેણા સાથે ખોળ સખાવતો સાથે નાગરીકાની પણ સેવા સારી રીતે પોતાની જીંદગીમાં કરી હતી. તેઓના પવિત્ર આત્માને અભિં શાંતિ પ્રાપ્ત થાયો અને શેડ ઇકીરચ્યંદ્લાધ વગેરે તેમના કુટુંબીઓ મરહૂમના પગદે ચાદી તેમની કીર્તિમાં વૃદ્ધ કરી તેમના નામને વિશેષ ઉજવળ કરે એમ ધર્મથી ધીયે.

શ્રી

જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર તરફથી
પ્રસિદ્ધ થયેલા ગ્રંથોનું

(સંસ્કૃત-માગધી, મૂળ દીકાના તથા હિન્દુગુજરાતી ભાષાના લાખાંતરના તથા
જૈન ઐતિહાસિક વર્ગે થયોનું)

શ્રી જૈન પુન્ન.

વિર સંવત ૨૪૫૩

આત્મ સંવત ૩૨

વિક્રમ સંવત ૧૬૮૩

સુચના—સિવાય અમારે ત્યાં નૈનધર્મનાં તમામ થયો, જેવા કે-શાહ લીમરી માણ્યુક-મુંબાઈ, શાહ મેઘળ હિરળ-મુંબાઈ, આ નૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર, રોઠ દેવચંદ લાલભાઈ પુસ્તકાદાર કંડ-મુંબાઈ, શાહ હિરાલાલ હંસરાજ-જામનગર, સલાત અમૃતલાલ અમરચંદ-પાલીતાણા, શ્રી નૈન સસ્તી વાંચનમાણા-ભાવનગર, વિગેર પુસ્તકા પ્રકટકરીના તમામ પુસ્તકા, તેમજ અન્યના પુસ્તકા, નંકશાંગો, અને સુનિરાજ તથા તીર્થીના તેમજ શ્રી તીર્થંકર ભગવાન તથા શ્રીગૌત્રમસ્વામીના હોટેઓએ (છ્યાયો) અમારે ત્યાંથી મળશે. નક્કે શાનખાતામાં જાય છે, જેથી મંગાવનારને તે પણ લાભ થાય છે.

લાગો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.
ભાવનગર.

આનંદ પ્રેસ-ભાવનગર.

આ સભા તરફથી અત્યાર સુધીમાં પ્રસિદ્ધ
થયેલા અંથો.

(સંસ્કૃત, માગધી અને મુળ ટીકાના અથે)

નૃથ્ર.

+ १ समवसरण् स्तवः अवथूरि....	०-१-०	+२७ वंपुकमाला कथा.	०-६-०
+ २ क्षुद्रिक्षलवावली	०-१-०	+२८ सम्प्रक्षत्वकौमुदि.	०-१२-०
+ ३ लोकनालिङ्गा दात्रिशिका.	०-२-०	+२९ श्राद्धगुणविवरण्.	१-०-०
+ ४ योनिस्तवः	०-१-०	+३० धर्मरत्न प्रकरण्.	०-१२-०
+ ५ डालसमतिका.	०-१-६	+३१ श्री कृष्णसुन्दरसुभिका....	०-०-०
+ ६ देहस्थिति.	०-१-०	+३२ श्री उत्तराध्ययनसूत्र....	५-०-०
+ ७ सिद्धहिका.	०-१-०	+३३ उपहेश समतिका.	०-१३-०
+ ८ क्राय स्थिति.	०-२-०	+३४ कुमारपाणी ग्रन्थ.	१-०-०
+ ९ भाव प्रकरण्....	०-२-०	+३५ आचारोपहेश....	०-३-०
+१० नवतत्त्व भाष्य.	०-१२-०	३६ रौद्रिष्ठी अशोक्यन्द कथा.	०-२-०
+११ विचारपंचाशिका	०-२-०	+३७ गुरुगुणपूर्णिंशिका.	०-१०-०
+१२ वैधपद्र निशिका.	०-२-०	+३८ ग्रानसार अष्टक मृण तथा टीका. १-४-०	
+१३ परमाणुं पुद्गल, निगोद षट्निशिका	०-२-०	+३९ समयसार.	०-१०-०
+१४ श्रावकप्रत भाग प्रकरण्.	०-२-०	+४० सुहृत्सागर.	०-१२-०
+१५ देववंहन भाष्य.	०-५-०	+४१ वृग्निभवकथा.	०-२-०
१६ सिद्धपंचाशिका.	०-२-०	+४२ प्रतिमाशतक.	०-८-०
१७ अनायज्ञवल्लुक्तम्	०-२-०	+४३ धन्य कथा.	०-२-०
१८ विचार समतिका.	०-३-०	+४४ चतुविश्वितिजन स्तुति संग्रह. ०-६-०	
१९ अद्वयसुख श्री महावीर स्तव. ०-२-०		+४५ रौद्रघोष चरित्र.	०-२-०
+२० पंचसूत्रम्.	०-६-०	+४६ श्री क्षेत्रसमाप्ति.	१-०-०
+२१ श्री ज्ञान्यवित्रि.	०-४-०	+४७ भूष्ठत संघवणी.	२-८-०
+२२ रत्नपाणीनृपकथा.	०-५-०	+४८ श्राद्धविधि.	२-८-०
२३ सुअता रत्नावली.	०-४-०	+४९ षट्हर्षीन समुच्चय मृण टीका. ३-०-०	
२४ मेधदूत.	०-४-०	+५० पंचसंग्रह.	३-८-०
२५ येतोद्वृत	०-४-०	+५१ सुहृत्संकिर्तन महाकाव्यम्. ०-८-०	
+२६ पथ्यपैथ्याण्डिक व्याख्यान. ०-६-०		+५२ ग्रामीन चार कर्मभाष्य सीक. २-८-०	
		+५३ संभेदसितारी....	०-१०-०
		+५४ कुवलयभागी.	१-८-०

+ આ નીશાનીવાળા પુરત્તે સીધકે નથી.

[3]

+५५ सामाचारी प्रकरण ०-८-०	७२ योगदर्शन (हिंदी) १-८-०
५६ कृष्णपञ्चमी नाटक.	... ०-४-०	७३ मंडल-प्रकरण ०-४-०
+५७ कुमारपाणि भवानीयम् ०-८-०	७४ द्वेषन्द्र नरकेन्द्र प्रकरण ०-१२-०
+५८ श्री भवानीर चरित्र १-०-०	७५ सुमुख नृपादि कथा ०-११-०
५९ द्वौमुहि भवानीयम् नाटकम् ...	०-६-०	७६ लैन भेदहृत २-०-०
६० प्रधुक रोहणेयम् ०-५-०	७७ आवक धर्म विधि ०-८-०
६१ धर्माभ्युदयम् ०-४-०	७८ गुरुतत्त्व विनियश्य ३-०-०
+६२ पंचनिर्णयी प्रगापना तृतीय पाद संग्रहणी प्रकरण ...	०-६-०	वसुदेव हीडि	७५४ अ.
६३ रथणुसेहरी कथा ...	०-६-०	(वगर नंथरना.)	
६४ सिक्ष ग्राहृत सटीकम् ...	०-१०-०	१ सुसद चरित्र ...	०-२-०
+६५ दानप्रदीप ...	२-०-०	२ श्री अनुत्तरोवाप्ति सत्र ...	०-६-०
६६ बंधु हेतुहयनिलंगी प्रकरण ...	०-१०-०	३ नग दमयंती मणि ...	बोट.
६७ धर्मपरिक्षा ...	१-०-०	४ भैरव नयोदर्शी कथा ...	०-४-०
६८ समतिसत् स्थान प्रकरण ...	१-०-०	५ सुदर्शना चरित्र (प्रथम लाग)	०-६-०
६९ चैत्यवंहन महाभाष्य ...	१-१२-०	६ ज्वलपमंजरी ...	०-२-०
७० प्रथम पक्षति ...	०-२-०	७ लैन वत्त किया विधि ...	बोट.
७१ श्री कृष्णसत्र किरण्यावली ...		८ साधुआवस्थक कियाना सत्रो ...	बोट.

५० श्री कां० जैन औतिहासिक अंथ.

+ १ विसमि त्रिवेणी १-०-०	५ द्रौपदी स्वयंवर नाटक ...	०-४-०
+ २ कृपारेसकेष १-०-०	६ ग्रामीन लेख संग्रह ला. २ नो. ३-८-०	
+ ३ श्रीक्षत्रुंजय लीयोद्धार प्रथम ...	०-१०-०	७ लैन औतिहासिक गुर्जर ...	
+ ४ ग्रामीन लैन लेख १-०-०	काव्य संचय ...	२-१२-०
संग्रह प्रथम लाग	... १-०-०		

अन्य अंथों।

१ तत्त्व निर्णय प्रासाद १०-०-०	१० श्री भवानीर स्वामीनी छण्डी २०१०. ०-८-०	
२ सिक्षांत मुक्तावली ०-४-०	११ सतर भेदी पूजा (हारभेनीयम नोटेशन-सारोगम साथे.) ...	०-४-०
३ लैन भानु ०-८-०	१२ चौह राजलोक पूजा ...	०-१-०
४ विशेष निर्णय ०-४-०	१३ सम्यक दर्शन पूजा ...	०-१-०
५ विमवि विनोह ०-१०-०	१४ श्री नयोपदेश संस्कृत ...	१-०-०
६ सज्जन सन्मीत्र ४-०-०	१५ श्री गांगेय लंग प्रकरण संस्कृत. ०-४-०	
७ अक्षयकुमार चरित्र लाग १ लो. २-४-०		१६ श्री आत्मवक्ष्य भूज ...	१-८-०
८ अक्षयकुमार चरित्र लाग २ लो. ३-०-०		१७ सज्जय माणा लाग १ थी ४ दरेकना ...	२-०-०
९ श्री गौतम स्वामीनी छण्डी २०१०. ०-१०-०			
+ आ. नीशानीवाणा पुस्तकों सीलकर्मां नथी.			

[४]

ગુજરાતી ભાષાના-ભાપાંતર વગેરેના અંશો.

૧ જૈન તત્ત્વાદર્શી. ...	4-0-0	+ ૩૦ શ્રીશ્રાદ્ધગુણુ વિવરણુ. ...	2-0-0
+ ૨ અદ્યાનતિમિત્રલાસ્કર. ...	2-6-0	૩૧ ચંપદ્રમાલા કથા. ...	0-2-0
૩ ધર્મબિન્દુઅંથ. શ્રીજી આવૃત્તિ. ૨-૦-૦		+ ૩૨ કુમારપાળ ચરિત્ર. ...	૦-૬-૦
૪ આત્મપ્રભોધાંથ. ...	2-6-0	૩૩ સમ્યક્તવ કૌશુદ્ધિ. ...	૧-૦-૦
+ ૫ ધ્યાનવિચાર ...	0-3-0	૩૪ પ્રકરણુપુષ્પમાલા. (૨) ...	૦-૮-૦
૬ શ્રી પ્રકરણ સંગ્રહ. ...	0-8-0	+ ૩૫ અનુયોગ દારસૂત્ર. ...	૦-૫-૦
૭ આવક કલ્યાણ. ...	0-6-0	૩૬ આધ્યાત્મ મત પરિક્ષા. ...	૦-૪-૦
+ ૮ આત્મભોગાત. ...	0-9-0	૩૭ ગુરુણુષુ છતીશિ. ...	૦-૬-૦
+ ૯ પ્રકરણુપુષ્પમાળા. ...	0-6-0	૩૮ શ્રી શાનુંજય તીર્થ સ્તવનાવળા. ૦-૫-૦	
૧૦ વિવિધ પૂજા સંગ્રહ. ...	1-2-0	૩૯ આત્મકાંતિ પ્રકાશ. ...	૦-૮-૦
૧૧ જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર. ૦-૮-૦		૪૦ શાનાખૃત કાચ્યદુંજ. ...	૦-૮-૦
૧૨ કુમારવિહારશતક. ...	1-6-0	+ ૪૧ દેવભક્તિમાળા પ્રકરણુ. ...	૧-૦-૦
+ ૧૩ દેવસીરાધ પ્રતિક્રમણુ. ...	0-3-0	૪૨ ઉપદેશ સમતિકા. ...	૧-૦-૦
૧૪ હસ્તવિનોદ. ...	0-9-૦	૪૩ સંભોધ સંપત્તિકા. ...	૧-૦-૦
૧૫ પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા. ...	૦-૧૪-૦	૪૪ પંચ પરમેષ્ઠી શુણુ રલમાળા. ૧-૮-૦	
૧૬ નવતત્ત્વનો સુંદરભોધ. ...	૦-૧૦-૦	૪૫ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર. ...	૨-૦-૦
૧૭ આધ્યાત્મિક સ્તવનાવળા. ...	૦-૬-૦	૪૬ સુસુખ નૃપાદિ કથા. ...	૧-૦-૦
૧૮ જીવવિચારવૃત્તિ. ...	૦-૬-૦	૪૭ શ્રીસુપાર્થનાથ ચરિત્રભાગ ૧લો. ૨-૦-૦	
૧૯ દંડક વિચારવૃત્તિ. ...	૦-૮-૦	૪૮ આદર્શ જૈન ખીરલો. ...	૧-૦-૦
૨૦ નથમાર્ગદર્શક. ...	૦-૧૨-૦	૪૯ શ્રીસુપાર્થનાથ ચરિત્રભાગ ૨ લો. ૨-૮-૦	
૨૧ જૈન તત્ત્વસાર મૂળ તથા ...		૫૦ દાન પ્રદીપ. ...	૩-૦-૦
ભાપાંતર. ...	૦-૬-૦	૫૧ શ્રીનિવાપદજી પૂજા અર્થ સહિત. ૧-૪-૦	
+ ૨૨ સંદર ભાપાંતર. ...	૦-૨-૦	૫૨ કાચ્ય સુધાકર... ...	૨-૮-૦
૨૩ મોક્ષપદ સોપાન. ...	૦-૧૨-૦	૫૩ આચારોપદેશ.... ...	૦-૮-૦
૨૪ શ્રીજીભુસ્વામી ચરિત્ર. ...	૦-૮-૦	૫૪ ધર્મ રલન પ્રકરણુ. ...	૧-૦-૦
૨૫ નવાણુ પ્રકારી પૂજા અર્થ સાચે. ૦-૮-૦		૫૫ પંચપ્રતિક્રમણુ સુત્ર અર્થ સહિત. ૧-૧૨-૦	
૨૬ જૈન અંથ ગાઢક. ...	૧-૦-૦	૫૬ આત્મવિશુદ્ધિ.... ...	૦-૬-૦
૨૭ તપોરલનમહેદધિ (તપાવલી)		૫૭ શ્રી કુમારપાળ પ્રતિભોધ. ...	૩-૧૨-૦
ભાગ ૧, ૨ લે. ...	૧-૦-૦	શ્રીનિમલનાથ ચરિત્ર	છપાય છે.
૨૮ વિવિધપૂજાસંગ્રહ નવી આવૃત્તિ. ૧-૮-૦		શ્રીપ્રભાવક ચરિત્ર.	"
૨૯ શ્રી સમ્યક્તવ સ્વરૂપ સ્તવ. ...	૦-૪-૦		

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

+ આ નિશાનીવાળા પુસ્તકો શીલક્રમાં નથી.

ऐतिहासिक साहित्यना रसज्ञाने खास तक.

जैन ऐतिहासिक गूर्जर काव्यसंचय.

श्रीमान् प्रवर्तकज्ञ महाराज श्री कान्तिविजयज्ञ नैन ऐतिहासिक अथभाणानु आ सातमुँ पुण्य छे, के जेमां जुदा जुदा एकत्रीश महापुरुषो संबंधी तेनीश काव्योनो संचय छे. तेना संग्रहक अने संपादक श्रीमान् जिनविजयज्ञ आचार्य गुजरात पूरातत्व मंहिर वगेरे छे. काव्यों रथनाडाण यौद्धमा मैकाथी प्रारंभी वीसमा सैकाना प्रथम चरण सुधी छे. आ संग्रहधी आ छैकाना अंतर्गत सैकाल्यानु गुजराती भाषानुँ स्वरूप, धार्मिक, समाज अने राजकीय व्यवस्था, शीतरीवाने, आचारविचार अने ते समयना लोडानी गतिनुँ लक्ष्यभिंदु ए दरेकने लगती माहितींगो मणी शेंद्र छे. काव्यो ते ते व्यक्ति महाशयोना रंगथी रंगायेल होइ तेमांथी अद्भूत कल्पना, यमतकारिक बनावे अने विविध रसोना आस्वाहो भले छे. आ काव्योनो छेवटे रासासारविभाग गद्यमां आपी आ ऐतिहासिक अंथने वधारे सरल बनाव्यो छे. विद्वानोनी सर्वोत्तम साहित्य प्रसादी आभां छे. विशेष लभ्यवा करतां वांचवा लबामणु करीगे छीओ.

कीमत २-१२-० पैसेटज जुदुँ. श्री नैन आत्मानंद सभा—भावनगर.

जैन सस्ती वांचनभाणानां प्रसावना करवा भाटेनां पुस्तकों

प्रसावना करवा लायक अमारा पुस्तकों एको अवाने वर्षण्याया छे कारणके आणकोने उत्तम प्रकारतुँ चारिन आपी उच्च संस्कारी बनावे छे. हेषावभाँ सुंदर शुद्ध छतां कीमत धर्याइ जसती छे. धर्षा श्रीमतोंगे अमारां पुस्तकों पाठशाणाना धनाभी भेगावडामां, लग्नादि शुद्ध प्रसंगोमां सामटा भंगावी वहेच्या छे. पर्वाधिराज पर्युषण पर्वमां तो दरेक स्थगो अमारांज पुस्तकोनी प्रसावना थाय छे. एक नक्कलना. सो नक्कलना.

१ नैन नित्य पाठ भंग्रह नवसमरणु अने खीलं स्तोत्रो छहो, रास वि.	०-२-०	८-०-०
२ प्रातःस्मरणुभाणा (छहो रास वि.)	०-२-०	६-०-०
३ स्नानपूजा श्रीहिवयंद्रशुद्धत तथा अष्टप्रकारी पूजाना होहा. ...	०-२-०	६-०-०
४ पांच पद्मनी अनुपुर्वी....	०-१-६	५-०-०
५ पुण्य प्रकाशनु रत्नन...	०-१-०	४-०-०
६ रत्नाकर पञ्चीशी.	०-०-६	२-१-०
७ श्री कृष्णना शेहतुँ चरित्र.	०-२-०	८-०-०
८ श्री प्रसन्नचंद्र राजपि.	०-२-०	८-०-०
९ क्षमापीर गजसुकुमार...	०-२-०	८-०-०
१० महासंती चंहनभाणा...	०-२-०	८-०-०
११ यौद नियम तथा खार प्रती दीप.	०-१-६	६-०-०

जैन सस्ती वांचनभाणा—राधनपुरी बजार—भावनगर.

અધ્યાત્મ ઉપરાંત નકલો ખપી ગઈ છે.

ਪਣ ਹਵੇ ਤੇ ਫੁਰ੍ਬਲ ਕੇ ਅਮਾਵਾਂ ਬਨੇ ਤੇ ਪਛੇਲਾਂ ਜ

વર्ष-પ्रबोध

અને

ଓଡ଼ିଆ ନିମିତ୍ତ

ની એક નકલ ખરીદી લેવામાં પ્રમાણ ન કરતા.

ज्ञातिष्ठ, निमित्त, शकुन, मंत्र, तंत्र, स्वरोहय तेभज एवा अगवित
विषयोने आयो सुन्दर समावेश तमने औल डोई थंथमां नहीं भये।

આરે માસના વાયુના વિચાર, વિજળી અને તેનાં ક્રણ; વર્ષાવિચાર, વરસના વર્તારા, ભૂમિકંપ, વ્યંજન નિમિત્ત, અંતરિક્ષ નિમિત્ત, રમલશાખ, પ્રાણ્યાયામ ઉપરાંત નહાના-મહોટા રોજ ઉપયોગમાં આવે એવા વિષયોથી આ અંથું ભરચુક છે.

એ હિવસ પદી જ્યારે આ વંથ શોધ્યો પણ હાથ નહીં આવે ત્યારે તમને
પોતાને જ લાગશે કે-“ પહેલેથી જ થાહક તરિકે નામ નોંધાયું હોત તો
કેવું સાડું થાત ? ”

— હજુ સમય છે. —

कीमत ३। ८-०-०

नीचेना शीर्णामे लभीते भंगावी हयो—

श्री जैन सस्ती वांचनभाषा। ० भास्तर पेपटलाल साकरचंद.
भावनगर। ०१ जैनधर्म प्रसारक सभा—भावनगर।